

Tartalom

I *Jogalkotási aktusok*

RENDELETEK

- ★ A Tanács (EU) 2020/283 rendelete (2020. február 18.) a 904/2010/EU rendeletnek a héacsalás elleni küzdelem érdekében folytatott közigazgatási együttműködés megerősítésére irányuló intézkedések tekintetében történő módosításáról 1

IRÁNYELVEK

- ★ A Tanács (EU) 2020/284 irányelve (2020. február 18.) a 2006/112/EK irányelvnek a pénzforgalmi szolgáltatók számára egyes kötelezettségek bevezetése tekintetében történő módosításáról 7
- ★ A Tanács (EU) 2020/285 Irányelve (2020. február 18.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás tekintetében történő módosításáról és a 904/2010/EU rendeletnek a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás megfelelő alkalmazásának nyomon követését célzó közigazgatási együttműködés és információcsere tekintetében történő módosításáról 13

II *Nem jogalkotási aktusok*

HATÁROZATOK

- ★ a Tanács (EU) 2020/286 Határozata (2020. február 27.) egy anyagnak a kábítószeres és pszichotrop anyagok tiltott kereskedelme elleni ENSZ-egyezmény I. táblázatában található anyagjegyzékbe való felvétele tekintetében a Kábítószer-bizottság 63. ülészakán az Európai Unió nevében képviselendő álláspontjáról 24

★ a Tanács (EU) 2020/287 Határozata (2020. február 27.) az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának megfelelő bizottságaiban az ENSZ 10., 26., 28., 46., 48., 51., 55., 58., 59., 62., 79., 90., 106., 107., 110., 117., 121., 122., 128., 144., 148., 149., 150., 151. és 152. számú előírásának módosításaira irányuló javaslatok, a 3., 6. és 16. számú globális műszaki előírás módosításaira irányuló javaslatok, az R.E.5 összevont határozat módosításaira irányuló javaslat, valamint a 6. számú globális műszaki előírás módosítása kidolgozásának engedélyezésére és egy, az elektromos járművek teljesítményének meghatározására vonatkozó új globális műszaki előírás kidolgozásának engedélyezésére irányuló javaslat tekintetében az Európai Unió által képviselendő álláspontról

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A TANÁCS (EU) 2020/283 RENDELETE

(2020. február 18.)

a 904/2010/EU rendeletnek a héacsalás elleni küzdelem érdekében folytatott közigazgatási együttműködés megerősítésére irányuló intézkedések tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A 904/2010/EU tanácsi rendelet ⁽³⁾ többek között bizonyos információk elektronikus úton történő tárolására és cseréjére vonatkozó szabályokat határoz meg a hozzáadottérték-adó (héta) területén.
- (2) Az elektronikus kereskedelem („e-kereskedelem”) növekedése megkönnyíti a termékeknek és a szolgáltatásoknak a végső fogyasztók részére történő, határokon átnyúló értékesítését a tagállamokban. Az említett összefüggésben a határokon átnyúló e-kereskedelem olyan értékesítést jelent, amikor a héa az egyik tagállamban fizetendő, a terméket értékesítő, szolgáltatást nyújtó viszont egy másik tagállamban, harmadik területen vagy harmadik országban telepedett le. A valamely tagállamban, harmadik területen vagy harmadik országban letelepedett, csalást elkövető vállalkozások azonban arra használják fel az e-kereskedelem lehetőségeit, hogy héakötelezettségeik megkerülésével tisztességtelen piaci előnyre tegyenek szert. Amennyiben a rendeltetési helyen történő adóztatás elve alkalmazandó, mivel a fogyasztóknak nincs nyilvántartási kötelezettségük, a fogyasztás helye szerinti tagállamoknak megfelelő eszközökre van szükségük az ilyen, csalást elkövető vállalkozások felderítéséhez és ellenőrzéséhez. Fontos küzdeni a határokon átnyúló olyan héacsalás ellen, amelyet egyes vállalkozások csalárd magatartást megvalósítva követnek el a határokon átnyúló e-kereskedelem területén.
- (3) A héacsalás elleni küzdelmet szolgáló együttműködés általában a tagállamok adóhatóságai (a továbbiakban: az adóhatóságok) között ezidáig az adóztatandó ügyletben közvetlenül részt vevő vállalkozások nyilvántartásaira épült. Az e-kereskedelemben jellemző, határokon átnyúló kiskereskedelmi értékesítés esetében lehetséges, hogy az ilyen adatok nem mindig érhetők el közvetlenül. Az adóhatóságokat ezért új eszközökkel kell segíteni, hogy hatékonyabban legyenek képesek küzdeni a héacsalás ellen.

⁽¹⁾ 2019. december 17-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL C 240., 2019.7.16., 29. o.

⁽³⁾ A Tanács 904/2010/EU rendelete (2010. október 7.) a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről és csalás elleni küzdelemről (HL L 268., 2010.10.12., 1. o.).

- (4) Az uniós fogyasztók által bonyolított, határokon átnyúló online vásárlások döntő többségénél a fizetés pénzforgalmi szolgáltatókon keresztül történik. A pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásához a pénzforgalmi szolgáltató egyedi információkkal rendelkezik az adott határokon átnyúló fizetés címzettjének vagy kedvezményezettjének azonosításához, továbbá adatokkal rendelkezik a fizetés időpontjára és összegére, valamint kezdeményezésének helye szerinti tagállamra vonatkozóan. Az adóhatóságoknak szükségük van ezekre az információkra ahhoz, hogy elláthassák a csalást elkövető vállalkozások felderítésével, valamint a határokon átnyúló végső fogyasztók részére történő értékesítéshez kapcsolódó héakötelezettségek megállapításával összefüggő alapfeladataikat. Szükséges és arányos tehát, hogy a tagállamok hozzáférjenek a pénzforgalmi szolgáltatók birtokában lévő héavonatkozású információkhoz és hogy az említett információkat a nemzeti elektronikus rendszerükben tárolják, valamint továbbítsák azokat a fizetési információk központi elektronikus rendszerébe annak érdekében, hogy felderítsék a határokon átnyúló héacsalásokat és küzdjenek ellenük, különös tekintettel a végső fogyasztó részére történő értékesítésre.
- (5) A héacsalás elleni hatékony küzdelmet szolgáló szükséges és arányos intézkedésnek tekintendő, hogy a tagállamok rendelkezzenek a pénzforgalmi szolgáltatók által nyújtott információk összegyűjtéséhez, tárolásához és átadásához szükséges eszközökkel, továbbá, hogy az Eurofisc-kapcsolattartók hozzáférjenek az említett információkhoz, amennyiben azok feltételezett héacsalásra vonatkozó vizsgálatokkal kapcsolatosak vagy héacsalás felderítéséhez szükségesek. Az említett eszközök alapvető fontosságúak, mivel az adóhatóságoknak szükségük van az említett információkra a héaellenőrzéshez, valamint az állami bevételek és a tagállamokban jogszerűen működő vállalkozások védelméhez, ami egyúttal a munkahelyek és az uniós polgárok védelmét is szolgálja.
- (6) Fontos, hogy a fizetésekkel kapcsolatos információk tagállamok általi kezelése arányos legyen a héacsalás elleni küzdelem céljával. Ezért a tagállamok nem gyűjthetnek, tárolhatnak és adhatnak át a fogyasztókkal vagy a fizető felekkel, valamint a gazdasági tevékenységhez valószínűleg nem kapcsolódó fizetésekkel kapcsolatos információkat.
- (7) A héacsalás elleni küzdelem céljának hatékonyabb megvalósítása érdekében létre kell hozni a fizetési információk központi elektronikus rendszerét (a továbbiakban: a CESOP). A CESOP-ba a tagállamok továbbítják az általuk nemzeti szinten összegyűjtött és tárolt fizetési információkat. E rendszernek az egyes kedvezményezettekkel vonatkozóan tárolnia, összesítenie és elemeznie kell a tagállamok által a fizetésekkel kapcsolatban továbbított minden héavonatkozású információt. A CESOP-nak emellett teljesen áttekinthetővé kell tennie a tagállamokban elhelyezkedő fizető felektől a kedvezményezettekhez érkező fizetéseket, valamint az Eurofisc-kapcsolattartók számára hozzáférhetővé kell tennie az információk egyedi elemzésének eredményeit. A CESOP-nak érzékelnie kell, ha ugyanazt a fizetést többszörösen tartják nyilván – például amikor ugyanazt a fizetést jelelheti egy adott fizető fél bankja és kártyakibocsátója is -, meg kell tisztítania a tagállamoktól kapott információkat – például a kétszeresen nyilvántartott adatok eltávolításával és a hibás adatok javításával -, továbbá lehetővé kell tennie az Eurofisc-kapcsolattartók számára a fizetési információk egyeztetését a rendelkezésükre álló héainformációkkal, a rendszer lekérdezését a feltételezett héacsalásokkal kapcsolatos vizsgálatok és a héacsalások felderítése céljából, és lehetővé kell tennie kiegészítő információk bevitelét.
- (8) Az adóztatás az Unió és a tagállamok fontos, általános közérdekű célja, amelyet elismertek az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽⁴⁾ és az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽⁵⁾ meghatározott jogokkal és kötelezettségekkel összefüggésben előírható korlátozások tekintetében. Az adatvédelemhez fűződő jogok korlátozása a pénzforgalmi szolgáltatóktól származó információk jellege és mennyisége miatt szükséges, és a korlátozást az (EU) 2020/284 tanácsi irányelvben⁽⁶⁾ meghatározott konkrét feltételek alapján kell alkalmazni. Mivel a fizetési információk rendkívül érzékenyek, az adatkezelés minden szakaszában egyértelművé tenni, hogy az (EU) 2016/679 és az (EU) 2018/1725 rendeletnek megfelelően ki az adatkezelő vagy adatfeldolgozó.
- (9) Ezért a 904/2010/EU rendelettel összhangban az érintett jogait érintő korlátozásokat szükséges alkalmazni. Az érintettek jogainak és kötelezettségeinek teljeskörű alkalmazása valójában jelentősen rontaná a héacsalás elleni küzdelem hatékonyságát, ezenkívül lehetővé tehetné az érintettek számára a folyamatban lévő elemzések és vizsgálatok akadályozását a pénzforgalmi szolgáltatók által átadott információk jelentős mennyisége, valamint az érintettek által a tagállamokhoz vagy a Bizottsághoz vagy a tagállamokhoz és a Bizottsághoz egyaránt benyújtott kérelmek lehetséges megszorodása miatt. Az e rendelet szerint végrehajtandó megkeresések, elemzések, vizsgálatok és eljárások veszélyeztetésével mindez akadályozná az adóhatóságokat abban, hogy megvalósítsák e rendelet célját. Ezért az e rendelettel összhangban folytatott információfeldolgozás során az érintettek jogaira vonatkozó korlátozásokat kell alkalmazni. A héacsalás elleni küzdelem célja nem valósítható meg más, kevésbé korlátozó, de ugyanolyan hatékony eszközökkel.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács (EU) 2020/284 irányelve (2020. február 18.) a 2006/112/EK irányelvnek a pénzforgalmi szolgáltatók számára egyes kötelezettségek bevezetése tekintetében történő módosításáról (lásd e Hivatalos Lap 7. oldalát).

- (10) A CESOP-ban tárolt fizetési információkhoz kizárólag az Eurofisc-kapcsolattartók számára és csak a héacsálás elleni küzdelem céljából indokolt hozzáférést biztosítani. Ezt az információt a héa megállapításán kívül a 904/2010/EU rendeletben foglaltak szerint más lefölözések, vámok és adók megállapítására is fel lehetne használni. Az említett információk nem használhatók fel más, például kereskedelmi célokra.
- (11) A fizetési információknak az e rendelettel összhangban történő kezelésekor minden tagállamnak tiszteletben kell tartania az arra vonatkozó korlátozásokat, hogy mi arányos és szükséges a feltételezett héacsalások kivizsgálása és a héacsalások felderítése céljából.
- (12) Az (EU) 2016/679 rendeletben meghatározott jogok és kötelezettségek biztosítékeként fontos, hogy a fizetésekkel kapcsolatos információk ne kerüljenek automatizált egyéni döntéshozatal céljából történő felhasználásra, és azokat minden esetben az adóhatóságok rendelkezésére álló egyéb adózási információkkal összevetve ellenőrzik.
- (13) Annak érdekében, hogy segítsék a tagállamokat a héacsálás elleni küzdelemben és a csalást elkövetők felderítésében, szükséges és arányos, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók a kedvezményezettekre és az általuk nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokkal kapcsolatos fizetésekre vonatkozó információkat három naptári évig megőrizzék. Az említett időszak elégséges ahhoz, hogy a tagállamok hatékony ellenőrzéseket végezhesenek, és kivizsgálhassák a feltételezett héacsalásokat vagy felderíthessék a héacsalásokat, továbbá arányos a fizetési információk jelentős mennyiségének és a személyes adatok védelmével összefüggő érzékenységének figyelembevételével is.
- (14) Míg az Eurofisc-kapcsolattartók számára lehetővé kell tenni, hogy a héacsálás elleni küzdelem céljából hozzáférjenek a CESOP-ban tárolt fizetési információkhoz, addig a Bizottság megfelelő felhatalmazással rendelkező képviselői számára kizárólag a CESOP fejlesztése és fenntartása céljára korlátozott mértékben indokolt hozzáférést biztosítani az említett információkhoz. Az említett információkhoz hozzáféréssel rendelkező minden személyre vonatkoznia kell a 904/2010/EU rendeletben meghatározott titoktartási szabályoknak.
- (15) mivel a CESOP létrehozása új technológiai fejlesztéseket igényel, e rendelet alkalmazását el kell halasztani annak érdekében, hogy a tagállamok és a Bizottság kifejleszthessék az említett technológiákat.
- (16) Ezen rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a CESOP létrehozása és fenntartása, a Bizottságnak a CESOP technikai irányításával kapcsolatos feladatai, a nemzeti elektronikus rendszerek és a CESOP közötti kapcsolat és általános átjárhatóság biztosításához szükséges eszközök technikai részletei, a pénzforgalmi szolgáltatóktól származó információk összegyűjtéséhez szükséges egységes elektronikus űrlapok, az Eurofisc-kapcsolattartók információkhoz való hozzáféréseinek a technikai és egyéb részletei, a CESOP-hoz hozzáféréssel rendelkező Eurofisc-kapcsolattartók azonosítására vonatkozó gyakorlati szabályok, a CESOP fejlesztése és működése során a megfelelő technikai és szervezeti biztonsági intézkedések elfogadását biztosító eljárások, a tagállamok és a Bizottság mint az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet és az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti adatkezelő és adatfeldolgozó szerepe és feladatai, valamint az Eurofisc eljárási szabályai vonatkozásában. Ezeket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽⁷⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (17) A héacsálás problémája az összes tagállamot érinti, de az egyes tagállamok nem rendelkeznek azokkal a szükséges információkkal, amelyek segítségével biztosítani tudnák a héaszabályok helyes alkalmazását a határokon átnyúló e-kereskedelemben vagy felléphetnének a héacsálás ellen a határokon átnyúló e-kereskedelemben. Mivel e rendelet célját, nevezetesen a héacsálás elleni küzdelmet, a határokon átnyúló e-kereskedelem esetében a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme vagy hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

(7) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (18) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert alapelveket, különösen a személyes adatok védelméhez fűződő jogot. E tekintetben ez a rendelet szigorúan korlátozza a tagállamok rendelkezésére bocsátható személyes adatok mennyiségét. Fizetési információ e rendelet alapján kizárólag a héacsalás elleni küzdelem céljából kezelhető.
- (19) Az európai adatvédelmi biztossal az (EU) 2018/1725 rendelet 42. cikkének (1) bekezdésével összhangban konzultációt folytattak, és a biztos 2019. március 14-én nyilvánított véleményét⁽⁸⁾.
- (20) A 904/2010/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 904/2010/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. a 2. cikk a következő pontokkal egészül ki:

- „s) »pénzforgalmi szolgáltató«: az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 1. cikke (1) bekezdésének a)–d) pontjában felsorolt pénzforgalmi szolgáltató bármely típusa vagy az említett irányelv 32. cikke alapján mentességet élvező természetes vagy jogi személy;
- t) »fizetés«: az (EU) 2015/2366 irányelv 3. cikkében felsorolt kivételekre tekintettel, az említett irányelv 4. cikkének 5. pontjában meghatározott fizetési művelet vagy az említett irányelv 4. cikkének 22. pontjában meghatározott készpénzutasítás;
- u) »fizető fél«: az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 8. pontjában meghatározott fizető fél;
- v) »kedvezményezett«: az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 9. pontjában meghatározott kedvezményezett.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.);

2. az V. fejezet a következőképpen módosul:

a) az V. fejezet címe helyébe a következő szöveg lép:

„MEGHATÁROZOTT INFORMÁCIÓK GYŰJTÉSE, TÁROLÁSA ÉS CSERÉJE”;

b) a szöveg a 17. cikk előtt a következő címmel egészül ki:

„1. Szakasz

Automatikus hozzáférés a nemzeti elektronikus rendszerekben tárolt meghatározott információkhoz”;

c) a szöveg a 24. cikk után a következő szakasszal egészül ki:

„2. Szakasz

A fizetési információk központi elektronikus rendszere

24a. cikk

A Bizottság kifejleszti, fenntartja, saját tárhelyén üzemelteti és technikailag irányítja a fizetési információk központi elektronikus rendszerét (a továbbiakban: CESOP) a feltételezett héacsalások kivizsgálása és a héacsalások felderítése céljából.

24b. cikk

(1) Minden tagállam gyűjti a 2006/112/EK irányelv 243b. cikkében említett, kedvezményezettekkel és fizetésekkel kapcsolatos információkat.

⁽⁸⁾ HL C 140., 2019.4.16., 4. o.

Minden tagállam összegyűjti az első albekezdésben említett információkat a pénzforgalmi szolgáltatóktól:

- a) legkésőbb az azon naptári negyedévet követő hónap végéig, amelyre az információk vonatkoznak;
- b) egységes elektronikus űrlap útján.

(2) Minden tagállam nemzeti elektronikus rendszerben tárolhatja az (1) bekezdésnek megfelelően gyűjtött információkat.

(3) A központi kapcsolattartó irodának, a kapcsolattartó szervezeteknek vagy az egyes tagállamok illetékes hatóságai által kijelölt illetékes tisztviselőknek legkésőbb az azon naptári negyedévet követő második hónap tizedik napjáig, amelyre az információk vonatkoznak, továbbítaniuk kell a CESOP-nak az (1) bekezdéssel összhangban gyűjtött információkat.

24c. cikk

(1) A CESOP-nak a 24b. cikk (3) bekezdésével összhangban továbbított információk tekintetében alkalmasnak kell lennie a következőkre:

- a) az információk tárolása;
- b) az információk kedvezményezettenkénti összesítése;
- c) a tárolt információk és az e rendelet alapján közölt vagy gyűjtött lényeges, célzott információk együttes elemzése;
- d) az e bekezdés a), b) és c) pontjában említett információk hozzáférhetővé tétele a 36. cikk (1) bekezdésében említett Eurofisc-kapcsolattartók számára.

(2) A CESOP az (1) bekezdésben említett információkat legfeljebb az annak az évnek a végétől számított öt évig köteles megőrizni, amelyben az adott információt továbbították a rendszerbe.

24d. cikk

A CESOP-hoz *kizárólag* a 36. cikk (1) bekezdésében említett azon Eurofisc-kapcsolattartók kaphatnak hozzáférést, akik rendelkeznek személyes CESOP-felhasználói azonosítóval, és *kizárólag* abban az esetben, ha a hozzáférés feltételezett héacsalás kivizsgálásához vagy héacsalás felderítéséhez kapcsolódik.

24e. cikk

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján fogadja el az alábbiakat a:

- a) a CESOP létrehozásával és fenntartásával kapcsolatos technikai intézkedések;
- b) a Bizottságnak a CESOP technikai irányításával kapcsolatos feladatai;
- c) a 24b. cikkben említett nemzeti elektronikus rendszerek és a CESOP közötti kapcsolat és általános átjárhatóság biztosításához szükséges infrastruktúra és eszközök technikai részletei;
- d) a 24b. cikk (1) bekezdése második albekezdésének b) pontjában említett egységes elektronikus űrlapok;
- e) a 24c. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett információkhoz való hozzáférés technikai és egyéb részletei;
- f) a CESOP-hoz a 24d. cikknek megfelelően hozzáféréssel rendelkező, a 36. cikk (1) bekezdésében említett Eurofisc-kapcsolattartók azonosítására vonatkozó gyakorlati szabályok;
- g) a Bizottság által folyamatosan használt, a CESOP fejlesztésére és működésére vonatkozó megfelelő technikai és szervezeti biztonsági intézkedéseket biztosító eljárások alkalmazása;
- h) a tagállamok és a Bizottság mint az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) és az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet (**) szerinti adatkezelő és adatfeldolgozó szerepe és feladatai.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 58. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

24f. cikk

(1) A CESOP létrehozásának, üzemeltetésének és fenntartásának költségei az Unió általános költségvetését terhelik. E költségek magukban foglalják a CESOP és a 24b. cikk (2) bekezdésében említett nemzeti elektronikus rendszerek közötti biztonságos kapcsolattal, valamint a 24c. cikk (1) bekezdésében felsorolt funkciók ellátásához szükséges szolgáltatásokkal összefüggő költségeket.

2. A 24b. cikk (2) bekezdésében említett nemzeti elektronikus rendszerekkel összefüggésben szükséges mindennemű fejlesztés felelőssége és költsége a tagállamokat terheli.”;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

3. a 37. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„37. cikk

(1) Az Eurofisc elnöke éves jelentést nyújt be valamennyi tevékenységi területen elvégzett tevékenységről az 58. cikk (1) bekezdésében említett bizottságnak. Az éves jelentésnek tartalmaznia kell legalább a következőket:

- a) a CESOP-be történt belépések összesített száma;
- b) az Eurofisc-kapcsolattartók által azonosított, a 24d. cikk értelmében lekért és feldolgozott információkon alapuló operatív eredmények;
- c) a CESOP-ban feldolgozott adatok minőségi elemzése.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja az Eurofisc-re vonatkozó eljárási szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 58. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”;

4. az 55. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az V. fejezet 2. szakaszában említett információk kizárólag az (1) bekezdésben említett célokra használhatók fel és amennyiben azokat a tagállamok illetékes hatóságainak rendelkezésére álló egyéb adózási információkkal való összevetés útján ellenőrizték.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2024. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2020. február 18-án.

a Tanács részéről
az elnök
Z. MARIĆ

IRÁNYELVEK

A TANÁCS (EU) 2020/284 IRÁNYELVE

(2020. február 18.)

a 2006/112/EK irányelvnek a pénzforgalmi szolgáltatók számára egyes kötelezettségek bevezetése tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A 2006/112/EK tanácsi irányelv ⁽³⁾ meghatározza az adóalanyoknak a hozzáadottérték-adóval (héta) kapcsolatos általános nyilvántartási kötelezettségeit.
- (2) Az elektronikus kereskedelem („e-kereskedelem”) növekedése megkönnyíti a termékeknek és a szolgáltatásoknak a végső fogyasztók részére történő, határokon átnyúló értékesítését a tagállamokban. Az említett összefüggésben a határokon átnyúló e-kereskedelem olyan értékesítést jelent, amikor a héa az egyik tagállamban fizetendő, a terméket értékesítő, szolgáltatást nyújtó viszont egy másik tagállamban, harmadik területen vagy harmadik országban telepedett le. A csalást elkövető vállalkozások azonban arra használják ki az e-kereskedelem lehetőségeit, hogy héakötelezettségeik megkerülésével tisztességtelen piaci előnyre tegyenek szert. Amennyiben a rendeltetési helyen történő adóztatás elve alkalmazandó, mivel a fogyasztóknak nincs nyilvántartási kötelezettségük, a fogyasztás helye szerinti tagállamoknak megfelelő eszközökre van szükségük az ilyen, csalást elkövető vállalkozások felderítéséhez és ellenőrzéséhez. Fontos küzdeni a határokon átnyúló olyan héacsalás ellen, amelyet egyes vállalkozások csalárd magatartást megvalósítva követnek el a határokon átnyúló e-kereskedelem területén.
- (3) Az uniós fogyasztók által bonyolított online vásárlások döntő többségénél a fizetés pénzforgalmi szolgáltatókon keresztül történik. A pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásához a pénzforgalmi szolgáltató egyedi információkkal rendelkezik az adott fizetés címzettjének vagy kedvezményezettjének azonosításához, továbbá adatokkal rendelkezik a fizetés időpontjára és összegére, kezdeményezésének helye szerinti tagállamra, valamint arra vonatkozóan is, hogy a fizetést a kereskedő fizikai létesítményében kezdeményezték-e. Az említett egyedi információk különösen a határokon átnyúló fizetések esetében fontosak, amikor a fizető fél az egyik tagállamban, a kedvezményezett pedig egy másik tagállamban, harmadik területen vagy harmadik országban helyezkedik el. A tagállamok adóhatóságainak (a továbbiakban: az adóhatóságok) szükségük van ezekre az információkra ahhoz, hogy elláthassák a csalást elkövető vállalkozások felderítésével, valamint a héakötelezettségek ellenőrzésével összefüggő alapeladataikat. Ezért szükséges, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók az említett információkat az adóhatóságok rendelkezésére bocsássák, ezzel segítve azokat a határokon átnyúló héacsalások felderítésében és az ellenük való küzdelemben.
- (4) A héacsalás elleni küzdelem érdekében fontos felhívni a pénzforgalmi szolgáltatókat arra, hogy vezessenek kellően részletes nyilvántartást és szolgáltatassanak kellően részletes adatot a fizető fél és a kedvezményezett elhelyezkedése alapján határokon átnyúlónak minősülő bizonyos fizetésekről. Következésképpen meg kell határozni a fizető fél és a kedvezményezett elhelyezkedésének fogalmait, valamint az említett elhelyezkedések azonosításának módját. A fizető fél és a kedvezményezett elhelyezkedése alapján csak az Unióban letelepedett pénzforgalmi szolgáltatók kötelezhetők nyilvántartás vezetésére és adatszolgáltatásra, és az említett kötelezettség nem érintheti a 2006/112/EK irányelvben, valamint a 282/2011/EU tanácsi végrehajtási rendeletben ⁽⁴⁾ az adóztatandó ügylet teljesítési helye tekintetében meghatározott szabályokat.

⁽¹⁾ 2019. december 17-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL C 240., 2019.7.16., 33. o.

⁽³⁾ A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.).

- (5) A pénzforgalmi szolgáltatók a már most is birtokukban lévő információk alapján képesek azonosítani az általuk nyújtott fizetési szolgáltatások vonatkozásában a kedvezményezett és a fizető fél elhelyezkedését, mégpedig a fizető fél, illetve a kedvezményezett fizetési számla azonosítója vagy bármilyen más, olyan azonosító alapján, amely egyértelműen azonosítja a fizető felet, illetve a kedvezményezettet és megadja a fizető fél, illetve a kedvezményezett elhelyezkedését. Amennyiben ilyen azonosítók nem állnak rendelkezésre, a fizető fél, illetve a kedvezményezett elhelyezkedését a fizető fél, illetve a kedvezményezett nevében eljáró pénzforgalmi szolgáltatót azonosító kód segítségével kell megállapítani, ha a pénzt úgy utalják át a kedvezményezettnek, hogy a fizető fél nevében nem hoznak létre fizetési számlát, ha a pénzt nem írják jóvá a kedvezményezett fizetési számláján vagy ha nem áll rendelkezésre a fizető fél vagy a kedvezményezett más azonosítója.
- (6) Az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁵⁾ összhangban fontos, hogy a pénzforgalmi szolgáltatóknak a határokon átnyúló fizetéssel kapcsolatos információ rögzítési és információnyújtási kötelezettsége arányos legyen, és csak arra terjedjen ki, amire a tagállamoknak a héacsolás elleni küzdelemhez szükségük van. A fizető féllel kapcsolatban továbbá kizárólag az elhelyezkedésére vonatkozó információt kell rögzíteni. A kedvezményezetre és magára a fizetésre vonatkozó információk tekintetében a pénzforgalmi szolgáltatóknak csak azokat az információkat kell rögzíteniük és az adóhatóságnak szolgáltatniuk, amelyek az adóhatóságok számára az esetleges csalások elkövetőinek felderítése és az adóellenőrzések lefolytatása érdekében szükségesek. A pénzforgalmi szolgáltatóknak tehát csak az olyan határokon átnyúló fizetésekre vonatkozóan kell nyilvántartást vezetniük, amelyek minden valószínűség szerint gazdasági tevékenységre utalnak. A kedvezményezett által egy naptári negyedévben fogadott fizetések számára vonatkozó felső határérték bevezetése utalást jelentene arra vonatkozóan, hogy a kedvezményezett a fizetéseket a gazdasági tevékenysége részeként fogadta, ezáltal a nem üzleti okból kapott fizetéseket ki lehetne zárni. Az említett határérték elérése a pénzforgalmi szolgáltató nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségét vonná maga után.
- (7) A fizető féltől a kedvezményezett részére irányuló egyetlen fizetésben is több pénzforgalmi szolgáltató vehet részt. Ez az egyetlen fizetés több pénzáttalást is eredményezhet a különböző pénzforgalmi szolgáltatók között. Szükséges, hogy az egy adott fizetésben részt vevő összes pénzforgalmi szolgáltatóra vonatkozzon a nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettség, kivéve, ha konkrét kizárás alkalmazandó rájuk. Az említett nyilvántartásoknak és adatszolgáltatásoknak az eredeti fizető fél által a végső kedvezményezett részére kezdeményezett fizetésekre, nem pedig a pénzforgalmi szolgáltatók közötti köztes pénzáttalásokra vonatkozó információkat kell tartalmaznia.
- (8) A nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettség nemcsak olyan esetekben teljesítendő, amikor a pénzforgalmi szolgáltató pénzt utal át vagy készpénz-helyettesítő fizetési eszközt bocsát ki a fizető fél részére, hanem akkor is, amikor egy pénzforgalmi szolgáltató a kedvezményezett nevében pénzt kap vagy fizetési műveleteket fogad.
- (9) Az ezen irányelvben előírt kötelezettségek nem alkalmazandók az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ hatálya alá nem tartozó pénzforgalmi szolgáltatókra. Ezért amennyiben a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatói nem valamely tagállamban helyezkednek el, a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatói kötelesek nyilvántartást vezetni és adatot szolgáltatni a határokon átnyúló fizetésről. Ellenkező esetben – a nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettség arányossága érdekében –, amennyiben a fizető fél és a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatói is valamely tagállamban helyezkednek el, csak a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatóinak kell nyilvántartást vezetniük. A nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettség vonatkozásában egy pénzforgalmi szolgáltató akkor tekintendő úgy, hogy valamely tagállamban helyezkedik el, amennyiben az üzleti azonosító kódja (BIC-kód) vagy egyedi vállalatazonosítója az adott tagállamra utal.
- (10) Az információ nagy mennyisége és a személyes adatok védelme szempontjából szükséges és arányos, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók a határokon átnyúló fizetésekkal kapcsolatos nyilvántartásokat három naptári évig megőrizzék a tagállamok héacsolás elleni küzdelmének támogatása és a csalást elkövetők felderítése érdekében. Az említett időtartam elegendő ahhoz, hogy a tagállamok eredményesen elvégezzék az ellenőrzéseket, kivizsgálják a feltételezett héacsolásokat, illetve felderítsék a héacsolásokat.
- (11) A pénzforgalmi szolgáltatók által megőrzendő információkat a tagállamoknak a héacsolás elleni küzdelem terén folytatott közigazgatási együttműködés és információcsere szabályait meghatározó 904/2010/EU tanácsi rendelettel ⁽⁷⁾ összhangban kell gyűjteniük és kicserélniük egymás között.

⁽⁵⁾ A Tanács 282/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. március 15.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról (HL L 77., 2011.3.23., 1. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és a 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).

⁽⁸⁾ A Tanács 904/2010/EU rendelete (2010. október 7.) a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről és csalás elleni küzdelemről (HL L 268., 2010.10.12., 1. o.).

- (12) A héacsolás problémája az összes tagállamot érinti, de az egyes tagállamok nem rendelkeznek azokkal a szükséges információkkal, amelyek segítségével biztosítani tudnák a héacsabályok helyes alkalmazását a határokon átnyúló e-kereskedelemben vagy felléphetnének a héacsolás ellen a határokon átnyúló e-kereskedelemben. Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a határokon átnyúló elemet is tartalmazó héacsolás elleni küzdelmet a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, továbbá mert más tagállamoktól kell információt beszerezniük, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme vagy hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (13) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket, különösen a személyes adatok védelméhez fűződő jogot. Az irányelv értelmében rögzített és rendelkezésre bocsátott fizetési információkat kizárólag az adóhatóságok csalás elleni szakértői kezelhetik arányos és szükséges korlátok között ezen irányelv célja elérésének, nevezetesen a héacsolás elleni küzdelem érdekében. Az irányelv tiszteletben tartja továbbá az (EU) 2016/679 rendeletben, valamint az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendeletben (*) előírt szabályokat is.
- (14) Az (EU) 2018/1725 rendelet 42. cikkének (1) bekezdésével összhangban konzultációra került sor az európai adatvédelmi biztossal, aki 2019. március 14-én nyilvánított véleményt (*).
- (15) A 2006/112/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2006/112/EK irányelv XI. címének 4. fejezete a következő szakasszal egészül ki:

„2a. szakasz

A pénzforgalmi szolgáltatók általános kötelezettségei

243a. cikk

E szakasz alkalmazásában:

1. »pénzforgalmi szolgáltató«: az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 1. cikke (1) bekezdésének a)–d) pontjában felsorolt pénzforgalmi szolgáltatók bármely típusa, vagy az említett irányelv 32. cikke alapján mentességet élvező természetes vagy jogi személy;
2. »pénzforgalmi szolgáltatás«: az (EU) 2015/2366 irányelv I. mellékletének 3–6. pontjában meghatározott bármely üzleti tevékenység;
3. »fizetés«: az (EU) 2015/2366 irányelv 3. cikkében felsorolt kivételekre tekintettel, az említett irányelv 4. cikkének 5. pontjában meghatározott »fizetési művelet« vagy az említett irányelv 4. cikkének 22. pontjában meghatározott »készpénzátutalás«;
4. »fizető fél«: az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 8. pontjában meghatározott »fizető fél«;
5. »kedvezményezett«: az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 9. pontjában meghatározott »kedvezményezett«;
6. »székhely szerinti tagállam«: az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 1. pontjában meghatározott »székhely szerinti tagállam«;
7. »fogadó tagállam«: az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 2. pontjában meghatározott »fogadó tagállam«;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

(*) HL C 140., 2019.4.16., 4. o.

8. »fizetési számla«: az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 12. pontjában meghatározott »fizetési számla«;
9. »IBAN«: a 260/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (**) 2. cikkének 15. pontjában meghatározott »IBAN«;
10. »BIC«: a 260/2012/EU rendelet 2. cikkének 16. pontjában meghatározott »BIC«.

243b. cikk

(1) A héacsalás elleni küzdelem céljának megvalósítása érdekében a tagállamok előírják a pénzforgalmi szolgáltatók számára, hogy az általuk az egyes naptári negyedévekben nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokhoz kapcsolódóan kellően részletezett nyilvántartást vezessenek a kedvezményezettekről és a fizetésekről, amely nyilvántartás alapján a tagállamok illetékes hatóságai elvégezhetik azon termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások ellenőrzését, amelyeket az V. címben foglalt rendelkezések értelmében valamely tagállamban teljesítettnek kell tekinteni.

Az első albekezdésben említett követelmény kizárólag a határokon átnyúló fizetésekhez kapcsolódóan nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokra alkalmazandó. Egy fizetés akkor tekintendő határokon átnyúló fizetésnek, ha a fizető fél az egyik tagállamban, a kedvezményezett pedig egy másik tagállamban, harmadik területen vagy harmadik országban helyezkedik el.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott, a pénzforgalmi szolgáltatókra vonatkozó követelmény abban az esetben alkalmazandó, ha a pénzforgalmi szolgáltató egy adott naptári negyedév során pénzforgalmi szolgáltatása keretében 25-nél több határokon átnyúló fizetést nyújt ugyanazon kedvezményezett számára.

Az e bekezdés első albekezdésében említett határokon átnyúló fizetések számát a pénzforgalmi szolgáltató által nyújtott pénzforgalmi szolgáltatások alapján kell kiszámítani tagállamonkénti, a 243c. cikk (2) bekezdésében említett azonosítók szerinti bontásban. Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatónak tudomása van arról, hogy a kedvezményezett több azonosítóval rendelkezik, a számítást a kedvezményezettre vonatkoztatva kell elvégezni.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott követelmény nem vonatkozik a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatói által nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokra bármely olyan fizetés esetében, amikor a kedvezményezettnek legalább egy pénzforgalmi szolgáltatója valamely tagállamban helyezkedik el az említett pénzforgalmi szolgáltatónak a pénzforgalmi szolgáltatót és elhelyezkedését egyértelműen azonosító BIC-kódja vagy egyéb vállalatazonosító kódja alapján. A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatói a (2) bekezdésben említett számítás során azonban kötelesek az említett pénzforgalmi szolgáltatásokat is figyelembe venni.

(4) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatókra vonatkozó, az (1) bekezdésben meghatározott követelmény alkalmazandó, a nyilvántartásokat:

- a) a pénzforgalmi szolgáltató köteles elektronikus formátumban a fizetés időpontját magában foglaló naptári év végétől számított három naptári évig megőrizni;
- b) a pénzforgalmi szolgáltató székhelye szerinti tagállam, illetve – amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató a székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamokban nyújt pénzforgalmi szolgáltatást – a fogadó tagállamok rendelkezésére kell bocsátani a 904/2010/EU rendelet 24b. cikkének megfelelően.

243c. cikk

(1) A 243b. cikk (1) bekezdése második albekezdésének alkalmazásában és az V. címbe foglalt rendelkezések sérelme nélkül úgy kell tekinteni, hogy a fizető fél abban a tagállamban helyezkedik el, amely megfelel a következők valamelyikének:

- a) a fizető fél fizetési számlájának IBAN-száma vagy bármely egyéb azonosító, amely egyértelműen azonosítja a fizető felet és megadja annak elhelyezkedését, vagy ilyen azonosító hiányában;
- b) a fizető fél nevében eljáró pénzforgalmi szolgáltatót egyértelműen azonosító és annak elhelyezkedését megadó BIC-kód vagy egyéb vállalatazonosító kód.

(2) A 243b. cikk (1) bekezdése második albekezdésének alkalmazásában úgy kell tekinteni, hogy a kedvezményezett abban a tagállamban, harmadik területen vagy harmadik országban helyezkedik el, amely megfelel a következők valamelyikének:

- a) a kedvezményezett fizetési számlájának IBAN-száma vagy bármely egyéb azonosító, amely egyértelműen azonosítja a kedvezményezettet és megadja annak elhelyezkedését, vagy ilyen azonosító hiányában;
- b) a kedvezményezett nevében eljáró pénzforgalmi szolgáltatót egyértelműen azonosító és annak elhelyezkedését megadó BIC-kód vagy egyéb vállalatazonosító kód.

243d. cikk

(1) A pénzforgalmi szolgáltató által vezetett nyilvántartásnak a 243b. cikk értelmében a következő információkat kell tartalmaznia:

- a) a pénzforgalmi szolgáltatót egyértelműen azonosító BIC-kód vagy egyéb vállalatazonosító kód;
- b) a kedvezményezett neve vagy a kedvezményezett vállalkozás neve, ahogy a pénzforgalmi [...] szolgáltató nyilvántartásában szerepel;
- c) a kedvezményezett bármely héaazonosító száma vagy egyéb nemzeti adószáma, ha az rendelkezésre áll;
- d) a kedvezményezett IBAN-száma vagy – ha az IBAN-szám nem áll rendelkezésre – bármely egyéb azonosító, amely egyértelműen azonosítja a kedvezményezettet és megadja annak elhelyezkedését;
- e) a kedvezményezett nevében eljáró pénzforgalmi szolgáltatót egyértelműen azonosító és annak elhelyezkedését megadó BIC-kód vagy egyéb vállalatazonosító kód, amennyiben a kedvezményezett úgy fogad pénzüsszeget, hogy nem rendelkezik fizetési számlával;
- f) a kedvezményezett címe, ha rendelkezésre áll, ahogy a pénzforgalmi szolgáltató nyilvántartásában szerepel;
- g) a 243b. cikk (1) bekezdésében említett határokon átnyúló fizetések adatai;
- h) a g) pontban említett határokon átnyúló fizetésekre vonatkozó visszafizetéseként azonosított fizetések adatai.

(2) Az (1) bekezdés g) és h) pontjában említett információknak a következőket kell tartalmazniuk:

- a) a fizetés vagy a visszafizetés dátuma és időpontja;
- b) a fizetés vagy a visszafizetés összege és pénzneme;
- c) a kedvezményezett által vagy a kedvezményezett nevében fogadott fizetés kezdeményezésének helye szerinti tagállam, adott esetben a visszafizetés rendeltetési helye szerinti tagállam, valamint a fizetés vagy a visszafizetés kezdeményezése vagy rendeltetése helyének meghatározásához felhasznált információ a 243c. cikk szerint;
- d) bármilyen hivatkozás, amely egyértelműen azonosítja a fizetést;
- e) adott esetben információ arról, hogy a fizetést a kereskedő fizikai létesítményében kezdeményezték-e.”

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 260/2012/EU rendelete (2012. március 14.) az euroátutalások és -beszedések technikai és üzleti követelményeinek megállapításáról és a 924/2009/EK rendelet módosításáról (HL L 94., 2012.3.30., 22. o.).

2. cikk

(1) A tagállamok legkésőbb 2023. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket 2024. január 1-jétől alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2020. február 18-án.

a Tanács részéről
az elnök
Z. MARIĆ

A TANÁCS (EU) 2020/285 IRÁNYELVE**(2020. február 18.)**

a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvneka kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás tekintetében történő módosításáról és a 904/2010/EU rendeletnek a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás megfelelő alkalmazásának nyomon követését célzó közigazgatási együttműködés és információcsere tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A 2006/112/EK tanácsi irányelv ⁽³⁾ lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a közös rendelkezéseknek megfelelően és erőteljesebb harmonizációra törekedve továbbra is alkalmazzák a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozásait. A szóban forgó rendelkezések azonban mára elavultak és nem csökkentik a kisvállalkozások megfelelési terheit, mivel azokat a származási hely szerinti tagállamban történő adóztatáson alapuló közös hozzáadottértékadó-rendszer számára dolgozták ki.
- (2) A héára vonatkozó cselekvési tervében a Bizottság a kisvállalkozások érdekeit szolgáló, átfogó egyszerűsítési csomagot jelentett be, amelynek célja e vállalkozások adminisztratív terheinek csökkentése és egy olyan adózási környezet kialakításának elősegítése, amely megkönnyíti a növekedésüket és a határokon átnyúló kereskedelem fejlődését. Az egyszerűsítési csomagnak részét képezi a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás felülvizsgálata is, amint azt a héára vonatkozó cselekvési terv nyomon követéséről szóló közlemény ismerteti. A kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás felülvizsgálata tehát fontos elemét képezi a héára vonatkozó cselekvési tervben ismertetett reformsomagnak.
- (3) A mentesített kisvállalkozásokra nehezedő aránytalan megfelelési terhek problémájának orvoslása érdekében bizonyos egyszerűsítési intézkedéseknek e vállalkozások számára is elérhetőnek kell lenniük.
- (4) A kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás értelmében mentesség jelenleg csak az abban a tagállamban letelepedett vállalkozások számára adható, ahol a héát meg kell fizetni. Ez kedvezőtlenül befolyásolja a versenyt a belső piacon az említett tagállamban nem letelepedett vállalkozások vonatkozásában. E torzulás megszüntetése és a továbbiak elkerülése érdekében lehetővé kell tenni, hogy a héa megfizetésének helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban letelepedett kisvállalkozások is részesülhessenek a mentességben.
- (5) Ha egy adóalany a letelepedés helye szerinti tagállamban az általános héaszabályozás hatálya alá tartozik, egy másik tagállamban viszont igénybe veszi a kisvállalkozásokra vonatkozó héamentességet, az előzetesen felszámított adó levonásának az adóalany általi adóköteles termékértékesítéshez vagy szolgáltatásnyújtáshoz kell kapcsolódnia. Ha tehát ezek az adóalanyok a letelepedésük helye szerinti tagállamban olyan beszerzéseket eszközölnek, amelyek más tagállamokban mentességet élvező termékértékesítéshez vagy szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódnak, nem engedélyezhető az előzetesen felszámított héa levonása.

⁽¹⁾ 2018. szeptember 11-i vélemény és 2020. január 15-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL C 283., 2018.8.10., 35. o.

⁽³⁾ A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.).

- (6) A kisvállalkozások csak akkor részesülhetnek a mentességben, ha éves árbevételük alacsonyabb az azon tagállam által alkalmazott értékhatárnál, amelyben a héát meg kell fizetni. Értékhatáraik meghatározásakor a tagállamoknak be kell tartaniuk a 2006/112/EK irányelvben az értékhatárookra vonatkozóan megállapított szabályokat. E szabályok – amelyek többségét 1977-ben vezették be – már nem megfelelőek.
- (7) Az egyszerűsítés érdekében több tagállam engedélyt kapott arra, hogy átmenetileg a 2006/112/EK irányelv alapján engedélyezettnél magasabb értékhatárt alkalmazzon. Nem helyénvaló folytatni az általános szabályok eltérés útján engedélyezett intézkedések alkalmazásával történő módosításának gyakorlatát, ezért az értékhatárookra vonatkozó szabályokat naprakészé kell tenni.
- (8) A tagállamoknak lehetőséget kell kapniuk arra, hogy a mentességre vonatkozó nemzeti értékhatárukat – az ezen irányelv alapján előírt felső értékhatárra is figyelemmel – a gazdasági és politikai viszonyaiknak leginkább megfelelő szinten állapítsák meg. E tekintetben egyértelművé kell tenni, hogy amennyiben a tagállamok a különböző gazdasági ágazatokra eltérő értékhatárokat alkalmaznak, ezeket objektív kritériumokra kell alapozniuk. Ha egy adóalany egynél több ágazati értékhatár használatára is jogosultnak minősül, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az adott adóalany ezek közül csak egyet alkalmazhasson. Azt is biztosítaniuk kell, hogy az értékhatáraik alkalmazhatósága tekintetében ne legyen különbség a letelepedett és a nem letelepedett adóalanyok között.
- (9) Az éves árbevételre vonatkozó értékhatárt, amely az ezen irányelvben megállapított különös szabályozás által létrehozott mentesség alapja, kizárólag a kisvállalkozás által a mentesség biztosításának helye szerinti tagállamban értékesített termékek és nyújtott szolgáltatások összesített értéke alkotja. Torzulhat a verseny, ha egy vállalkozás, amelynek letelepedési helye nem az említett tagállamban van, a más tagállamokban elért árbevételétől függetlenül részesülhet ilyen mentességben. Az ilyen versenytorzulások mérséklése érdekében és az adóbevételrel kapcsolatos védintézkedésként indokolt úgy rendelkezni, hogy csak azok a vállalkozások legyenek jogosultak mentességre a letelepedési helyüktől eltérő tagállamban, amelyek éves uniós árbevétele nem ér el egy bizonyos értékhatárt. A letelepedésük helye szerinti tagállam nemzeti értékhatárát el nem érő vállalkozásoknak lehetőséget kell kapniuk arra, hogy továbbra is mentességet élvezzenek az adott tagállamban végzett termékértékesítéseik vagy szolgáltatásnyújtásaik után, függetlenül attól, hogy más tagállamokban milyen árbevételt érnek el, még akkor is, ha a teljes árbevételük túllépi az uniós értékhatárt.
- (10) Annak érdekében, hogy lehetővé váljon a mentesség alkalmazásának hatékony ellenőrzése és biztosítva legyen, hogy a tagállamok hozzáférjenek a szükséges információkhoz, elő kell írni azon adóalanyok számára, akik vagy amelyek a letelepedésük helyétől eltérő tagállamban kívánják igénybe venni a mentességet, hogy ezt előzetesen bejelentés a letelepedésük helye szerinti tagállamnak. Az egyszerűsítés és a megfelelési költségek csökkentése érdekében az ilyen adóalanyokat csak a letelepedésük helye szerinti tagállamban kell azonosítani, egyedi számmal. Ez a szám lehet az egyedi héaazonosító szám is, de nem feltétlenül szükséges, hogy az legyen.
- (11) A mentesség megfelelő működésének és nyomon követésének, valamint az információk időben történő átadásának biztosítása érdekében egyértelműen meg kell határozni azoknak az adóalanyoknak az adatszolgáltatási kötelezettségeit, akik vagy amelyek nem a letelepedésük helye szerinti tagállamban élnek a mentességgel. Ennek keretében lehetővé kell tenni, hogy a szabályokat betartó adóalanyok mentesüljenek az ilyen kötelezettségek alól, valamint a letelepedés helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban való nyilvántartásba vételi kötelezettség alól. A tagállamok számára ugyanakkor lehetővé kell tenni annak előírását, hogy amennyiben az ilyen nem letelepedett adóalanyok nem teljesítik a kifejezetten számukra előírt adatszolgáltatási kötelezettségeket, a héára vonatkozó nemzeti jogszabályokban előírt általános, héaalanyként történő nyilvántartásba vételi és bevallási kötelezettségeknek kell megfelelniük.
- (12) Az adómentesség alkalmazásának alapjául szolgáló tagállami éves árbevétel és az uniós éves árbevétel kiszámítása vonatkozásában felmerülő következtelenségek elkerülése érdekében meg kell határozni, hogy az árbevétel mely elemeit kell figyelembe venni.
- (13) A kisvállalkozásokra vonatkozó adómentességhez kapcsolódó szabályok megkerülésének megelőzése, valamint ezen adómentesség céljának megőrzése érdekében az adóalanyok – függetlenül attól, hogy az adómentességet nyújtó tagállamban telepedtek-e le vagy sem – nem részesülhetnek adómentességben abban az esetben, amennyiben az előző naptári évben túllépték a szabályokban megállapított nemzeti értékhatárt. Ugyanezen okokból az adómentességet nyújtó tagállamban nem letelepedett adóalanyok nem részesülhetnek adómentességben abban az esetben, ha az előző naptári évben túllépték az uniós éves árbevételi értékhatárt.

- (14) A kisvállalkozásoknak a mentességről az adóztatásra való fokozatos áttérésének biztosítása érdekében célszerű engedélyezni azon adóalanyok számára, amelyek árbevétele a nemzeti mentességi értékhatárt legfeljebb ezen értékhatár egy meghatározott százalékával haladja meg, hogy korlátozott ideig továbbra is élvezhessék a kisvállalkozásokra vonatkozó mentességet. Mivel az alkalmazott értékhatár nagysága tagállamonként eltérő lehet, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a két javasolt százalék alkalmazása közül válasszanak, feltéve, hogy az alkalmazott százalék nem eredményezi egy bizonyos rögzített összeg feletti árbevétellel rendelkező adóalanyok mentesülését. Amennyiben egy adott naptári évben az uniós éves árbevételi értékhatár túllépésére kerül sor, szükséges, hogy az adómentesség – a bevétellel kapcsolatos védintézkedésként betöltött szerepére tekintettel – a túllépés időpontjától kezdődően ne legyen alkalmazható.
- (15) Mentesség alkalmazása esetén a letelepedés helye szerinti tagállamban mentességet igénybe vevő kisvállalkozások számára indokolt legalább azt a lehetőséget biztosítani, hogy egy bizonyos időtartamon belül héaalanyként nyilvántartásba vetessék magukat. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az említett időtartamot meghosszabbítsák olyan konkrét esetekben, amikor az adókiájtás és adókiikerülés megelőzése érdekében alapos vizsgálatra van szükség.
- (16) A letelepedés helye szerinti tagállamban mentességgel élő kisvállalkozások számára indokolt legalább az egyszerűsített bevallási kötelezettségek lehetőségét biztosítani.
- (17) A különös szabályozások a héa alóli mentesítés mellett a degresszív adókedvezmény alkalmazására is lehetőséget biztosítanak. A degresszív adókedvezmény túlságosan összetett helyzetet eredményez, ugyanakkor csak csekély mértékben járul hozzá a kisvállalkozások megfelelési terhének csökkentéséhez. Ezért indokolt eltörölni ezt az intézkedést.
- (18) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy biztosítsák az adóalanyoknak az általános héaszabályozás és a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás közötti választás jogát. Amennyiben egy adóalany él ezzel a jogával, helyénvaló engedélyezni, hogy a tagállamok állapítsák meg e választás gyakorlásának részletes szabályait és feltételeit.
- (19) Ez az irányelv nem vonhat maga után új nyilvántartásba vételi vagy bevallási kötelezettségeket azon kisvállalkozásokra nézve, amelyek kizárólag a letelepedési helyük szerinti tagállamban élnek adómentességgel.
- (20) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a kisvállalkozások megfelelési terheinek csökkentését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (21) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával⁽⁴⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (22) Annak biztosítása érdekében hogy a 2006/112/EK irányelvben meghatározott, a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozáshoz kapcsolódó egyszerűsítő intézkedéseket megfelelően nyomon lehessen követni, a 904/2010/EU tanácsi rendeletet⁽⁵⁾ módosítani kell azért, hogy a tagállamok illetékes hatóságai automatikusan hozzáférjenek a kisvállalkozásokra vonatkozó héamentességben részesülő adóalanyoktól gyűjtött adatokhoz.
- (23) Annak érdekében, hogy a kisvállalkozások könnyen hozzáférjenek az egyes tagállamokban a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozással kapcsolatos rendelkezésekhez, e rendelkezéseket közzé kell tenni a Bizottság honlapján.
- (24) A Régiók Bizottsága 2018. október 10-én nyilvánított véleményét⁽⁶⁾.
- (25) Következésképpen a 2006/112/EK irányelvet és a 904/2010/EU rendeletet ennek megfelelően módosítani kell,

⁽⁴⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

⁽⁵⁾ A Tanács 904/2010/EU rendelete (2010. október 7.) a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről és csalás elleni küzdelemről (HL L 268., 2010.10.12., 1. o.).

⁽⁶⁾ HL C 461., 2018.12.21., 43. o.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2006/112/EK irányelv módosításai

A 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. a 2. cikk (1) bekezdésének b) pontjában az i. alpont helyébe a következő szöveg lép:

„i. adóalanyként eljáró személy vagy nem adóalany jogi személy által, amennyiben az eladó adóalanyként eljáró személy, aki nem jogosult a 284. cikkben meghatározott, a kisvállalkozások számára nyújtott mentességre, és akire nem vonatkozik a 33., illetve a 36. cikk;”;
2. a 139. cikk a következőképpen módosul:
 - a) az (1) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A 138. cikk (1) bekezdésében említett adómentesség nem vonatkozik az olyan adóalanyok által végzett termékértékesítésekre, akik vagy amelyek a termékértékesítés teljesítési helye szerinti tagállamban a kisvállalkozások számára a 284. cikkben biztosított mentességben részesülnek.”;
 - b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 138. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett adómentesség nem vonatkozik a jövedéki termékeknek olyan adóalanyok által végzett értékesítésére, akik vagy amelyek a termékértékesítés teljesítési helye szerinti tagállamban a kisvállalkozások számára a 284. cikkben biztosított mentességben részesülnek.”;
3. a 167a. cikk a következőképpen módosul:
 - a) a második bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az első bekezdésben említett választható rendszert alkalmazó tagállamok értékhatárt állapítanak meg azon adóalanyok számára, akik vagy amelyek az említett rendszert alkalmazzák a területükön; az értékhatár az adóalanyok a 288. cikknek megfelelően kiszámított éves árbevételén alapul. Az értékhatár nem haladhatja meg a 2 000 000 EUR-t vagy az ennek megfelelő, nemzeti pénznemben kifejezett összeget.”;
 - b) a harmadik bekezdést el kell hagyni;
4. a 169. cikkben az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a 9. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett, az adó esedékességének vagy megfizetésének helye szerinti tagállamon kívül végzett tevékenységekkel összefüggő ügyletek – a 284. cikk alapján mentességet élvezők kivételével –, amely tevékenységek után adólevonásra volna jogosult, ha az érintett tagállamban végezte volna azokat;”;
5. a 220a. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„c) ha az adóalany a kisvállalkozások számára a 284. cikkben biztosított mentességben részesül.”;
6. a 270. cikkben az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) az általa teljesített termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások héa nélküli éves összértéke legfeljebb 35 000 EUR-val, illetve az ennek megfelelő, nemzeti pénznemben kifejezett összeggel haladja meg az éves árbevétel összegét, amely referenciaösszegként szolgál a 284. cikkben a kisvállalkozások számára megállapított adómentességre jogosult adóalanyok vonatkozásában;”;
7. a 272. cikk (1) bekezdésének d) pontját el kell hagyni;
8. a XII. cím 1. fejezete a következő szakasszal egészül ki:

„-1. szakasz

Fogalommeghatározások

280a. cikk

E fejezet alkalmazásában:

1. »tagállami éves árbevétel«: egy adóalany által egy adott tagállamban egy naptári évben teljesített termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások héa nélküli éves összértéke;
2. »uniós éves árbevétel«: egy adóalany által a Közösség területén egy naptári évben teljesített termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások héa nélküli éves összértéke.”;

9. a XII. cím 1. fejezete 2. szakaszának címe helyébe a következő szöveg lép:

„Adómentesség”;

10. A 282. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„282. cikk

Az ebben a szakaszban megállapított adómentességet a kisvállalkozások által teljesített termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra kell alkalmazni.”;

11. a 283. cikk (1) bekezdésének c) pontját el kell hagyni;

12. a 284. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„284. cikk

(1) A tagállamok adómentességet biztosíthatnak a területükön teljesített azon termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások tekintetében, amelyeket olyan, a szóban forgó területen letelepedett adóalanyok végeznek, amelyeknek az ilyen termékértékesítésekből, illetve szolgáltatásnyújtásokból származó tagállami éves árbevétele nem haladja meg az érintett tagállam által ezen adómentesség alkalmazása céljából meghatározott értékhatárt. Az említett értékhatár azonban nem haladhatja meg a 85 000 EUR-t vagy az ennek megfelelő, nemzeti pénznemben kifejezett összeget.

A tagállamok objektív kritériumok alapján eltérő értékhatárokat állapíthatnak meg a különböző üzleti ágazatok vonatkozásában. Ugyanakkor egyetlen értékhatár sem haladhatja meg a 85 000 EUR összegű értékhatárt vagy az ennek megfelelő, nemzeti pénznemben kifejezett összeget.

A tagállamok biztosítják, hogy a több ágazati értékhatár igénybevételére jogosult adóalanyok kizárólag egy értékhatárt alkalmazhassanak.

A tagállamok által meghatározott értékhatárok alkalmazása során nem tehető különbség az adott tagállamban letelepedett és nem letelepedett adóalanyok között.

(2) Azok a tagállamok, amelyek bevezetik az (1) bekezdés szerinti adómentességet, a valamely másik tagállamban letelepedett adóalanyok által a területükön teljesített termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások tekintetében is biztosítják az adómentességet, feltéve, hogy teljesülnek a következő feltételek:

a) a szóban forgó adóalany uniós éves árbevétele nem haladja meg a 100 000 EUR-t;

b) az adóalany által a letelepedési helyétől eltérő tagállamban teljesített termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások értéke nem haladja meg az adott tagállamban alkalmazandó, az ott letelepedett adóalanyok mentesítésére vonatkozó értékhatárt.

(3) A 292b. cikkben foglaltaktól eltérve, ahhoz, hogy egy adóalany a letelepedésének helyétől eltérő tagállamban élhessen az adómentességgel:

a) köteles ezt előzetesen bejelenteni a letelepedése helye szerinti tagállamnak, és

b) az ilyen adóalanyokat az adómentesség alkalmazásához csak a letelepedésük helye szerinti tagállamban kell azonosítani egyedi számmal.

A tagállamok az első albekezdés b) pontjában említett azonosítás céljából használhatják az adóalany számára a belföldi rendszer keretében fennálló kötelezettségei tekintetében korábban megállapított egyedi héaazonosító számot, illetve alkalmazhatják a héaazonosító szám szerkezetét vagy bármely más számot.

Az első albekezdés b) pontjában említett egyedi azonosítószámot „EX” végződéssel kell ellátni, illetve az „EX” végződést hozzá kell adni az említett számhoz .

(4) Az adóalany az előzetes bejelentés aktualizálásával előzetesen tájékoztatnia kell a letelepedés helye szerinti tagállamot a (3) bekezdés első albekezdésével összhangban korábban bejelentett információkban bekövetkezett változásokról, többek között arról a szándékáról, ha az előzetes bejelentésben megjelölt egy vagy több tagállamtól eltérő tagállamban vagy tagállamokban kíván élni az adómentességgel, továbbá arról a döntéséről is, ha a letelepedés helyétől eltérő egy vagy több tagállamban a továbbiakban már nem kíván élni az adómentességgel.

Az adómentesség megszűnése az adóalany tájékoztatásának beérkezését követő naptári negyedév első napjától, illetve – amennyiben az adóalany tájékoztatása a naptári negyedév utolsó hónapjában érkezik be – a beérkezést követő naptári negyedév második hónapjának első napjától hatályos.

(5) Az adómentesség az adóalany letelepedésének helyétől eltérő azon tagállam tekintetében alkalmazandó, amelyben az említett adóalany élni kíván az adómentességgel:

- a) előzetes bejelentés alapján, attól a naptól, amikor a letelepedés helye szerinti tagállam az egyedi azonosítószámot az adóalannal közli; vagy
- b) az előzetes bejelentés aktualizálása alapján, attól a naptól, amikor a letelepedés helye szerint tagállam az aktualizálást követően az adóalany azonosítószámát visszaigazolja.

Az első albekezdésben említett időpont legkésőbb a (3) bekezdés első albekezdése és a (4) bekezdés első albekezdése szerinti előzetes bejelentésnek, illetve az előzetes bejelentés aktualizálásának kézhezvételét követő 35. munkanap lehet, kivéve olyan egyedi esetekben, amikor az adókiadás és adókikerülés megelőzése érdekében a tagállamoknak hosszabb időre van szükségük a szükséges ellenőrzések elvégzéséhez.

(6) Az e cikkben említett összeggel egyenértékű, nemzeti pénznemben kifejezett összeg meghatározásához az Európai Központi Bank által 2018. január 18-án közzétett árfolyamot kell alkalmazni.”;

13. a szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„284a. cikk

(1) A 284. cikk (3) bekezdése első albekezdése a) pontjában említett előzetes bejelentésnek legalább a következő információkat kell tartalmaznia:

- a) az adóalany neve, tevékenysége, jogi formája és címe;
- b) az a tagállam vagy tagállamok, amelyben/amelyekben az adóalany élni kíván az adómentességgel;
- c) az adóalany letelepedésének helye szerinti tagállamban és minden egyes egyéb tagállamban a tárgyévvel megelőző naptári évben értékesített termékek és/vagy nyújtott szolgáltatások összesített értéke;
- d) az adóalany letelepedésének helye szerinti tagállamban és minden egyes egyéb tagállamban a bejelentést megelőzően a tárgy naptári évben értékesített termékek és/vagy nyújtott szolgáltatások összesített értéke.

Az e bekezdés első albekezdésének c) pontjában említett információt minden, a 288a. cikk (1) bekezdése első albekezdésében említett időszakba tartozó, tárgyévvel megelőző naptári évre vonatkozóan meg kell adni minden olyan tagállam tekintetében, amely az abban a rendelkezésben foglalt lehetőséget alkalmazza.

(2) Amennyiben az adóalany a 284. cikk (4) bekezdésével összhangban arról tájékoztatja a letelepedésének helye szerinti tagállamot, hogy az előzetes bejelentésben megjelölt tagállamoktól eltérő tagállamban vagy tagállamokban kíván élni az adómentességgel, az e cikk (1) bekezdésében említett információkat nem köteles megadni abban az esetben, ha ezek az információk a 284b. cikk alapján korábban közölt információk között már szerepelnek.

Az első albekezdésben említett előzetes bejelentés aktualizált változatában fel kell tüntetni a 284. cikk (3) bekezdése b) pontjában említett egyedi azonosítószámot.

284b. cikk

(1) Azok az adóalanyok, akik vagy amelyek a 284. cikk (3) és (4) bekezdésében előírt eljárással összhangban élnek a 284. cikk (1) bekezdése szerinti adómentességgel egy olyan tagállamban, amelyben nem letelepedettek, minden naptári negyedévre vonatkozóan kötelesek megadni a letelepedés helye szerinti tagállamnak a következő információkat, egyidejűleg közölve a 284. cikk (3) bekezdése b) pontjában említett egyedi azonosítószámot is:

- a) az adott naptári negyedévben a letelepedés helye szerinti tagállamban értékesített termékek és nyújtott szolgáltatások összesített értéke, illetve „0”, ha nem történt termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás;
- b) az adott naptári negyedévben a letelepedés helye szerinti tagállamtól eltérő minden egyes tagállamban értékesített termékek és nyújtott szolgáltatások összesített értéke, illetve „0”, ha nem történt termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás.

(2) Az adóalanyoknak a naptári negyedév végétől számított egy hónapon belül kell közölniük az (1) bekezdésben előírt információkat.

(3) Ha egy adóalany túllépi a 284. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett uniós éves árbevételi értékhatárt, erről 15 munkanapon belül tájékoztatnia kell a letelepedés helye szerinti tagállamot. Ezzel egyidejűleg az adóalanyoknak adatot kell szolgáltatnia az (1) bekezdésben említett termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások értékéről, amelyeket a tárgy naptári negyedév kezdetétől teljesítettek addig az időpontig, amikor az uniós éves árbevételi értékhatár túllépése megtörtént.

284c. cikk

(1) A 284a. cikk (1) bekezdése c) és d) pontjának, valamint a 284b. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában:

- a) az értékek megállapításához a 288. cikkben felsorolt összegeket kell figyelembe venni;
- b) az összegeket euróban kell megadni;
- c) amennyiben az adómentességet biztosító tagállam a 284. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említettek szerint ágazatonként eltérő értékhatárokat határoz meg, az adóalanyoknak az adott tagállamra vonatkozóan külön kell adatot szolgáltatniuk a termékértékesítések és/vagy szolgáltatásnyújtások összesített értékéről minden egyes olyan értékhatár vonatkozásában, amely alkalmazandó lehet.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazásában azok a tagállamok, amelyek nem vezették be az eurót, előírhatják, hogy az összegeket a saját nemzeti pénznemükben kell megadni. Ha a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás más pénznemben történt, az adóalany a naptári év első napján érvényes átváltási árfolyamot kell alkalmaznia. Az átváltást az Európai Központi Bank által az adott napra vonatkozóan közzétett átváltási árfolyamon kell elvégezni, vagy ha az adott napon nem tettek közzé árfolyamot, akkor a következő közzétételi napon kiadott árfolyamon.

(2) A letelepedés helye szerinti tagállam előírhatja, hogy a 284. cikk (3) és (4) bekezdésében, illetve a 284b. cikk (1) és (3) bekezdésében említett információkat az adott tagállam által meghatározott feltételeknek megfelelően elektronikus úton kell benyújtani.

284d. cikk

(1) Azok az adóalanyok, akik vagy amelyek egy olyan tagállamban élnek adómentességgel, amelyben nem letelepedettek, az adott tagállamban az adómentesség hatálya alá tartozó termékértékesítéseik és szolgáltatásnyújtásaik vonatkozásában nem kötelesek:

- a) a 213. és a 214. cikk értelmében magukat héaalanyként nyilvántartásba vetetni;
- b) a 250. cikk értelmében héabevallást benyújtani.

(2) Azok az adóalanyok, akik vagy amelyek adómentességgel élnek a letelepedés helye szerinti tagállamban és bármely más tagállamban, amelyben nem letelepedettek, nem kötelesek a letelepedés helye szerinti tagállamban az adómentesség hatálya alá tartozó termékértékesítéseik és szolgáltatásnyújtásaik vonatkozásában a 250. cikk értelmében héabevallást benyújtani.

(3) E cikk (1) és (2) bekezdésétől eltérve, amennyiben egy adóalany nem felel meg a 284b. cikkben előírt szabályoknak, a tagállamok előírhatják, hogy az adóalany teljesítse például az e cikk (1) bekezdésében említettek szerinti héakötelezettségeit.

284e. cikk

A letelepedés helye szerinti tagállam a következő esetekben vagy haladéktalanul érvényteleníti a 284. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett azonosítószámot, vagy, ha az adóalany továbbra is él az adómentességgel egy másik tagállamban vagy más tagállamokban, haladéktalanul kiigazítja a 284. cikk (3) és (4) bekezdése értelmében kapott információkat az érintett tagállam vagy tagállamok vonatkozásában:

- a) az adóalany adatszolgáltatásában foglalt termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások összesített értéke meghaladja a 284. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett összeget;
- b) az adómentességet biztosító tagállam értesítést küldött arról, hogy az adóalany nem jogosult az adómentességre, vagy az adómentességet az adott tagállamban már nem alkalmazzák;
- c) az adóalany bejelentette, hogy a továbbiakban nem kívánja igénybe venni az adómentességet; vagy
- d) az adóalany bejelentette – vagy más okból feltételezhető –, hogy a tevékenysége befejeződött.”;

14. a 285., a 286. és a 287. cikket el kell hagyni;

15. a 288. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„288. cikk

(1) A 284. cikkben előírt adómentesség alkalmazásának alapjául szolgáló éves árbevétel megállapításához az alábbi, héa nélküli összegeket kell figyelembe venni:

- a) a termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások értéke, amennyiben adót kellene fizetni utánuk, ha nem mentesített adóalany teljesítené őket;

- b) a 110. és 111. cikk, valamint a 125. cikk (1) bekezdése értelmében az előzetesen felszámított hea levonásának jogával járó adómentes ügyletek értéke;
 - c) a 146–149. és a 151., 152. vagy 153. cikk értelmében adómentes ügyletek értéke;
 - d) a 138. cikk értelmében adómentes ügyletek értéke, amennyiben az említett cikkben előírt adómentesség alkalmazható;
 - e) az ingatlanügyletek, a 135. cikk (1) bekezdésének b)–g) pontjában említett pénzügyi ügyletek, valamint a biztosítási és viszontbiztosítási szolgáltatások értéke, kivéve, ha ezek az ügyletek kiegészítő jellegűek.
- (2) Az adóalany materiális vagy immateriális tárgyi eszközeinek értékesítését az (1) bekezdésben említett árbevétel kiszámításakor figyelmen kívül kell hagyni.”;

16. az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„288a. cikk

(1) Az adóalany – függetlenül attól, hogy letelepedett vagy nem letelepedett a 284. cikk (1) bekezdésében előírt adómentességet biztosító tagállamban – egy naptári éven keresztül nem élhet az adómentességgel abban az esetben, ha a tárgyévvel megelőző naptári évben túllépte az említett bekezdéssel összhangban meghatározott értékhatárt. Az adómentességet biztosító tagállam két naptári évre meghosszabbíthatja ezt az időszakot.

Ha az adóalany egy naptári év során a 284. cikk (1) bekezdésében említett értékhatárt

- a) legfeljebb 10 %-kal lépi túl, akkor az adott naptári év során továbbra is élhet a 284. cikk (1) bekezdésében előírt adómentességgel;
- b) több mint 10 %-kal lépi túl, akkor a 284. cikk (1) bekezdésében előírt adómentesség a túllépés időpontjától kezdődően nem alkalmazható.

A második albekezdés a) és b) pontjától eltérve, a tagállamok 25 %-os felső határt is választhatnak, illetve választhatják azt a lehetőséget is, hogy – felső határ meghatározása nélkül – engedélyezik az adóalany számára, hogy továbbra is élhessen a 284. cikk (1) bekezdése szerinti adómentességgel azon naptári év során, amelyben túllépte az értékhatárt. Ennek a felső határnak, illetve ennek az opciónak az alkalmazása azonban nem eredményezheti azt, hogy olyan adóalanyok biztositanak adómentességet, akinek, illetve amelynek az adómentességet biztosító tagállamon belüli éves árbevétele meghaladja a 100 000 EUR-t.

A második és a harmadik albekezdéstől eltérve, a tagállamok azt a lehetőséget is választhatják, hogy a 284. cikk (1) bekezdésében előírt adómentesség alkalmazhatóságát az említett bekezdéssel összhangban meghatározott árbevételi értékhatár túllépésének időpontjától kezdődően megszüntetik.

(2) A 284. cikk (1) bekezdésében előírt adómentességet biztosító tagállamban nem letelepedett adóalany nem élhet az adómentességgel abban az esetben, ha a tárgyévvel megelőző naptári évben túllépte a 284. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett uniós éves árbevételi értékhatárt.

Ha az adóalany egy naptári év közben túllépi a 284. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett uniós éves árbevételi értékhatárt, akkor a 284. cikk (1) bekezdésében előírt adómentességet biztosító más tagállamban nem letelepedett adóalanyok biztositott adómentesség a túllépés időpontjától kezdődően nem alkalmazható.

(3) Az (1) bekezdésben említett összeggel egyenértékű, nemzeti pénznemben kifejezett összeg meghatározásához az Európai Központi Bank által 2018. január 18-án közzétett árfolyamot kell alkalmazni.”;

17. a 290. cikk második mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok meghatározhatják e lehetőség választásának részletes szabályait és feltételeit.”;

18. a 291. és a 292. cikket el kell hagyni;

19. a XII. cím 1. fejezete a következő szakasszal egészül ki:

„2a. szakasz

A mentesített kisvállalkozások kötelezettségeinek egyszerűsítése

292a. cikk

E szakasz alkalmazásában »mentesített kisvállalkozás« minden olyan adóalany, aki vagy amely a 284. cikk (1) és (2) bekezdésében foglaltak alapján részesül az adómentességben abban a tagállamban, amelyben a héát meg kell fizetni.

292b. cikk

A 284. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül, a tagállamok azokat a területükön letelepedett, mentesített kisvállalkozásokat, amelyek kizárólag az említett területen élnek az adómentességgel, felmenthetik azon kötelezettség alól, hogy a 213. cikk szerint bejelentésük tevékenységük megkezdését, valamint hogy a 214. cikk szerint az azonosításukra szolgáló egyedi adószámmal rendelkezzenek, kivéve abban az esetben, ha e kisvállalkozások a 214. cikk b), d) vagy e) pontjának hatálya alá tartozó ügyleteket hajtanak végre.

Ha a tagállamok nem veszik igénybe az első bekezdésben említett lehetőséget, akkor eljárást vezetnek be az említett mentesített kisvállalkozások egyedi szám útján történő azonosítására vonatkozóan. Az azonosítási eljárás időtartama legfeljebb 15 munkanap lehet, kivéve olyan egyedi esetekben, amikor az adókijátszás vagy adókikerülés megelőzése érdekében szükséges ellenőrzések elvégzése hosszabb időt igényel.

292c. cikk

A tagállamok azokat a területükön letelepedett, mentesített kisvállalkozásokat, amelyek kizárólag az említett területen élnek az adómentességgel, felmenthetik azon kötelezettség alól, hogy a 250. cikkben foglaltak szerint héabevallást nyújtsanak be.

Amennyiben a tagállamok nem élnek az első bekezdésben említett lehetőséggel, engedélyezik a szóban forgó mentesített kisvállalkozások számára, hogy egy naptári évre vonatkozó, egyszerűsített héabevallást nyújtsanak be. A mentesített kisvállalkozások azonban dönthetnek a 252. cikknek megfelelően meghatározott adómegállapítási időszak alkalmazása mellett is.

292d. cikk

A tagállamok felmenthetik a mentesített kisvállalkozásokat a 217–271. cikkben említett kötelezettségek mindegyike vagy egy része alól.”;

20. a XII. cím 1. fejezetében a 3. szakaszt el kell hagyni;

21. a 314. cikk c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) másik adóalany, amennyiben a terméknek e másik adóalany által történő értékesítése a 284. cikkben meghatározott, kisvállalkozásokra vonatkozó adómentesség hatálya alá tartozik, és tárgyi eszközöket érint;”;

22. a 334. cikk c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) másik adóalany, amennyiben a terméknek e másik adóalany által, értékesítési jutalékot biztosító szerződés keretében végzett értékesítése a 284. cikkben meghatározott, kisvállalkozásokra vonatkozó adómentesség hatálya alá tartozik, és tárgyi eszközöket érint;”.

*2. cikk***A 904/2010/EU rendelet módosításai**

A 904/2010/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. a 17. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„g) a 2006/112/EK irányelv 284. cikkének (3) és (4) bekezdése, valamint 284b. cikke alapján általa összegyűjtött információk”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza az e cikk (1) bekezdésében említett információk automatikus lekérdezésének technikai részleteit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 58. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”;

2. a 21. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2b) A 17. cikk (1) bekezdésének g) pontjában említett információk vonatkozásában legalább a következő adatoknak hozzáférhetőnek kell lenniük:

a) az információt közlő tagállam által a mentesített adóalanyok részére megállapított egyedi azonosítószámok;

- b) az a) pontban említett egyedi azonosítószámmal azonosított mentesített adóalanyok neve, tevékenysége, jogi formája és címe;
- c) az a tagállam vagy tagállamok, amelyben/amelyekben az adóalany él az adómentességgel;
- d) az adómentességnek az adóalany vonatkozásában való alkalmazásának a kezdete a tagállamban vagy tagállamokban;
- e) a 2006/112/EK irányelv 284a. cikke (1) bekezdése első albekezdésének c) és d) pontjában említett információk;
- f) az a) pontban említett egyedi azonosítószámmal rendelkező egyes adóalanyok által, az adóalany letelepedésének helye szerinti tagállamban értékesített termékek és/vagy nyújtott szolgáltatások összesített értéke naptári negyedévenként;
- g) az a) pontban említett egyedi azonosítószámmal rendelkező egyes adóalanyok által, az adóalany letelepedésének helye szerinti tagállamtól eltérő minden egyes tagállamban értékesített termékek és/vagy nyújtott szolgáltatások összesített értéke naptári negyedévenként;
- h) az a dátum, amikor az adóalany uniós éves árbevétele túllépte a 2006/112/EK irányelv 284. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett összeget;
- i) az a dátum, amikor hatályba lép az adóalany azon döntése, hogy önként megszünteti az adómentesség alkalmazását, valamint az a tagállam vagy azok a tagállamok, amelyben/amelyekben a megszüntetés hatályosul;
- j) az a dátum, amikor az adóalany tevékenysége befejeződött, valamint az érintett tagállam vagy tagállamok.

Az első albekezdés e)–g) pontjában említett értékeket külön kell megadni minden egyes olyan értékhatar vonatkozásában, amely a 2006/112/EK irányelv 284. cikke (1) bekezdésének második albekezdése értelmében alkalmazandó lehet.”

3. a 31. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Minden tagállam elektronikus úton megerősítést ad arról, hogy az az adóalany, amely részére a 2006/112/EK irányelv 284. cikkének (3) bekezdésében említett egyedi azonosítószámot megállapította, mentesített kisvállalkozás. A megerősítésnek meg kell neveznie azon tagállamot vagy tagállamokat, amelyben/amelyekben az adóalany él az adómentességgel.”;

4. a 32. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság a tagállamok által szolgáltatott információk alapján internetes oldalán közzéteszi az egyes tagállamok által jóváhagyott, a 2006/112/EK irányelv 167a. cikkét, XI. címének 3. fejezetét és XII. címének 1. fejezetét átültető rendelkezésekre vonatkozó információkat.”;

5. a rendelet a következő fejezettel egészül ki:

„Xa. FEJEZET

A 2006/112/EK IRÁNYELV XII. CÍMÉNEK 1. FEJEZETE SZERINTI KÜLÖNÖS SZABÁLYOZÁSRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

37a. cikk

(1) A letelepedés helye szerinti tagállam az információk rendelkezésre állásának dátumától számított 15 munkanapon belül elektronikus úton továbbítja az adómentességet biztosító tagállamok illetékes hatóságainak a következő információkat:

- a) azon adóalanyok vonatkozásában, akik/amelyek a 2006/112/EK irányelv 284. cikkének (3) vagy (4) bekezdésében említett előzetes bejelentést, illetve aktualizált bejelentést küldtek: az e rendelet 21. cikke (2b) bekezdésének a) és d) pontjában említett információk;
- b) azon adóalanyok vonatkozásában, akiknek/amelyeknek az uniós éves árbevétele túllépte a 2006/112/EK irányelv 284. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett összeget: az e rendelet 21. cikke (2b) bekezdésének a) és h) pontjában említett információk;
- c) azon adóalanyok vonatkozásában, akik/amelyek nem feleltek meg a 2006/112/EK irányelv 284b. cikkében előírt szabályoknak: az említett meg nem felelés ténye és az e rendelet 21. cikke (2b) bekezdésének a) pontjában említett információk.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza az e cikk (1) bekezdésében említett információk továbbításának – többek között a továbbítandó egységes elektronikus üzenetnek – a technikai részleteit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 58. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

37b. cikk

- (1) Az a tagállam, amelynek az adóalany a 2006/112/EK irányelv 284. cikkének (3), illetve (4) bekezdésében említett előzetes bejelentést, illetve aktualizált bejelentést küldött, az adóalany azonosítását, illetve az egyedi azonosítószámnak az adóalany részére történő megerősítését megelőzően – az adóalany adatszolgáltatásában foglalt termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások összesített értéke alapján – kiszámítja, hogy a tárgy naptári év vagy a tárgyévet megelőző naptári év során nem került-e sor az említett irányelv 284. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett uniós éves árbevételi értékhatár túllépésére.
- (2) Az adómentességet biztosító tagállam az e rendelet 37a. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett információk kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül elektronikus úton megerősíti a letelepedés helye szerinti tagállam illetékes hatóságainak, hogy – az adóalany adatszolgáltatásában foglalt termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások összesített értéke alapján – a tárgy naptári év során nem került sor a 2006/112/EK irányelv 284. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett éves árbevételi értékhatár túllépésére, valamint hogy teljesültek az említett irányelv 288a. cikkének (1) bekezdésében említett feltételek.
- (3) Az adómentességet biztosító tagállam haladéktalanul, elektronikus úton értesíti a letelepedés helye szerinti tagállam illetékes hatóságait az adóalany adómentességre való jogosultságának a 2006/112/EK irányelv 288a. cikke (1) bekezdése szerinti megszűnésének időpontjáról.
- (4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja az e cikk (2) és (3) bekezdésében említett értesítések technikai részleteit, beleértve az egységes elektronikus üzenetet is., Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 58. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

3. cikk**Átültetés**

- (1) A tagállamok 2024. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 1. cikkének megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

A tagállamok 2025. január 1-jétől alkalmazzák ezeket a rendelkezéseket.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv 1. cikke által szabályozott területen fogadnak el.

4. cikk**Hatálybalépés**

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A 2. cikket 2025. január 1-jétől kell alkalmazni.

5. cikk**Címzettek**

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2020. február 18-án.

a Tanács részéről
az elnök
Z. MARIC

II

(Nem jogalkotási aktusok)

HATÁROZATOK

A TANÁCS (EU) 2020/286 HATÁROZATA

(2020. február 27.)

egy anyagnak a kábítószeres és pszichotrop anyagok tiltott kereskedelme elleni ENSZ-egyezmény I. táblázatában található anyagjegyzékbe való felvétele tekintetében a Kábítószer-bizottság 63. ülésén az Európai Unió nevében képviselendő álláspontról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdésére, összefüggésben a 218. cikkének (9) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) A kábítószeres és pszichotrop anyagok tiltott kereskedelme elleni 1988. évi ENSZ-egyezmény (a továbbiakban: egyezmény) 1990. november 11-én lépett hatályba, amelyet az Unió a 90/611/EGK tanácsi határozattal ⁽¹⁾ kötött meg.
- (2) Az egyezmény 12. cikkének (2)–(7) bekezdése alapján az egyezmény kábítószer-prekursorokat tartalmazó táblázataiba további anyagok vehetők fel.
- (3) A Kábítószer-bizottság a 2020. március 2. és 6. között Bécsben megrendezésre kerülő 63. ülésén várhatóan egy anyagnak az egyezmény I. táblázatába való felvételéről fog határozni.
- (4) Helyénvaló meghatározni az Unió által a Kábítószer-bizottságban képviselendő álláspontot, mivel a határozat joghatással bír majd az Unióban, és meghatározó módon fogja befolyásolni az uniós jog tartalmát, nevezetesen a 111/2005/EK tanácsi rendeletet ⁽²⁾, valamint a 273/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽³⁾.
- (5) A Nemzetközi Kábítószer-ellenőrző Szerv értékelése szerint a metil-*alfa*-fenil-acetoacetát (MAPA) anyagot gyakran használják az amfetamin és a metamfetamin tiltott előállításához. A rendelkezésre álló bizonyítékok azt mutatják, hogy ezen kábítószeres és pszichotrop anyagok tiltott gyártása olyan nagyságrendű és annyira elterjedt, hogy az már komoly közegészségügyi és társadalmi problémának minősül, ami indokoltá teszi a metil-*alfa*-fenil-acetoacetát (MAPA) nemzetközi ellenőrzés alá vonását. Az illegálisan előállított amfetamin és a metamfetamin jelentős közegészségügyi és szociális problémák forrása az Unióban. A metil-*alfa*-fenil-acetoacetát (MAPA) kereskedelmével kapcsolatos incidenseknek mind a száma, mind a gyakorisága növekszik, és az Unióban szervezett bűnözői csoportok illegálisan exportálnak amfetamint és metamfetamint harmadik országokba.

⁽¹⁾ A Tanács 90/611/EGK határozata (1990. október 22.) az Egyesült Nemzetek Szervezete keretében a kábítószeres és pszichotrop anyagok tiltott kereskedelme elleni egyezménynek az Európai Gazdasági Közösség részéről történő megkötéséről (HL L 326., 1990.11.24., 56. o.).

⁽²⁾ A Tanács 111/2005/EK rendelete (2004. december 22.) a kábítószer-prekursoroknak az Unió és harmadik országok közötti kereskedelme nyomon követésére vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L 22., 2005.1.26., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 273/2004/EK rendelete (2004. február 11.) a kábítószer-prekursorokról (HL L 47., 2004.2.18., 1. o.).

(6) Az Unió álláspontját az Unió azon tagállamainak kell képviselniük, amelyek tagjai a Kábítószer-bizottságnak,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Unió által a Kábítószer-bizottság 63. ülészakán képviselendő álláspont az, hogy a metil-*alfa*-fenil-acetoacetátot (MAPA) fel kell venni az egyezmény I. táblázatába.

2. cikk

Az 1. cikkben meghatározott álláspontot az Unió azon tagállamai képviselik együttesen eljárva, amelyek tagjai a Kábítószer-bizottságnak.

3. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2020. február 27-én.

a Tanács részéről
az elnök
D. HORVAT

A TANÁCS (EU) 2020/287 HATÁROZATA**(2020. február 27.)**

az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának megfelelő bizottságaiban az ENSZ 10., 26., 28., 46., 48., 51., 55., 58., 59., 62., 79., 90., 106., 107., 110., 117., 121., 122., 128., 144., 148., 149., 150., 151. és 152. számú előírásának módosításaira irányuló javaslatok, a 3., 6. és 16. számú globális műszaki előírás módosításaira irányuló javaslatok, az R.E.5 összevont határozat módosításaira irányuló javaslat, valamint a 6. számú globális műszaki előírás módosítása kidolgozásának engedélyezésére és egy, az elektromos járművek teljesítményének meghatározására vonatkozó új globális műszaki előírás kidolgozásának engedélyezésére irányuló javaslat tekintetében az Európai Unió által képviselendő álláspontról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére, összefüggésben annak 218. cikke (9) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) A 97/836/EK tanácsi határozattal ⁽¹⁾ az Unió csatlakozott az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának (ENSZ EGB) a kerekes járművekre és az azokba szerelhető, illetve az azokon használható berendezésekre és tartozékokra vonatkozó egységes műszaki előírások elfogadásáról, valamint az ezen előírások alapján kibocsátott jóváhagyások kölcsönös elismerésének feltételeiről szóló megállapodásához (a továbbiakban: az 1958. évi felülvizsgált megállapodás). Az 1958. évi felülvizsgált megállapodás 1998. március 24-én lépett hatályba.
- (2) A 2000/125/EK tanácsi határozattal ⁽²⁾ az Unió csatlakozott a kerekes járművekről, valamint a kerekes járművekre felszerelhető és/vagy azokon használható berendezésekre és felszerelésekre vonatkozó globális műszaki előírások kidolgozásáról szóló megállapodáshoz (a továbbiakban: a párhuzamos megállapodás). A párhuzamos megállapodás 2000. február 15-én lépett hatályba.
- (3) Az 1958. évi felülvizsgált megállapodás 1. cikkével és a párhuzamos megállapodás 6. cikkével összhangban az ENSZ EGB keretében működő Járműelőírások Harmonizálása Világforum (a továbbiakban: 29. munkacsoport) adott esetben elfogadhatja a 10., 26., 28., 46., 48., 51., 55., 58., 59., 62., 79., 90., 106., 107., 110., 117., 121., 122., 128., 144., 148., 149., 150., 151. és 152. számú, az 1958. évi felülvizsgált megállapodás alapján elfogadott előírások (a továbbiakban: ENSZ-előírások) módosítására irányuló javaslatokat, a 3., 6. és 16. számú globális műszaki előírás (a továbbiakban: GTR) módosítására irányuló javaslatokat, az R.E.5. számú összevont határozat módosítására irányuló javaslatot, valamint a 6. számú GTR módosítása kidolgozásának engedélyezésére és egy, az elektromos járművek teljesítményének meghatározására (a továbbiakban: DEVP) vonatkozó új GTR kidolgozásának engedélyezésére irányuló javaslatot.
- (4) A 29. munkacsoport a Világforum 2020.március 10. és 12. között tartandó 180. ülésén fogja a tervek szerint elfogadni a fent említett jogi aktusokat a kerekes járművekre és az azokra felszerelhető, illetve az azokon használható berendezésekre és tartozékokra vonatkozó harmonizált műszaki ENSZ-előírások és GTR-k jóváhagyására irányuló adminisztratív rendelkezésekkel és egységes műszaki előírásokkal kapcsolatban.
- (5) Helyénvaló meghatározni az Unió által a 29. munkacsoportban az ENSZ-előírásokra irányuló javaslatok elfogadásával kapcsolatban képviselendő álláspontot, mivel az ENSZ-előírások kötelező érvényűek lesznek az Unióra nézve, és meghatározó módon befolyásolhatják az uniós jog tartalmát a jármű-típusjóváhagyás területén.

⁽¹⁾ A Tanács 97/836/EK határozata (1997. november 27.) az Európai Közösségnek az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának a kerekes járművekre és az azokba szerelhető, illetve az azokon használható berendezésekre és tartozékokra vonatkozó egységes műszaki előírások elfogadásáról, valamint az ezen előírások alapján kibocsátott jóváhagyások kölcsönös elismerésének feltételeiről szóló megállapodásához (1958. évi felülvizsgált megállapodás) való csatlakozásáról (HL L 346., 1997.12.17., 78. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2000/125/EK határozata (2000. január 31.) a kerekes járművekről, valamint a kerekes járművekre felszerelhető és/vagy azokon használható berendezésekről és felszerelésekről szóló globális műszaki előírások kidolgozására irányuló megállapodás megkötéséről (párhuzamos megállapodás) (HL L 35., 2000.2.10., 12. o.).

- (6) A 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv^(*) a tagállamok jóváhagyási rendszereit egy uniós jóváhagyási eljárással váltotta fel, és olyan harmonizált keretrendszert hozott létre, amely adminisztratív rendelkezéseket és általános műszaki követelményeket foglal magában valamennyi új járműre, valamint azok rendszereire, alkatrészeire és önálló műszaki egységeire vonatkozóan. Az említett irányelv vagy típusjóváhagyási követelmények formájában, vagy az uniós jogszabályok alternatíváiként beépítette az ENSZ-előírásokat az EU típusjóváhagyási rendszerébe. A 2007/46/EK irányelv elfogadása óta egyre több ENSZ-előírás épült be az uniós jogszabályokba.
- (7) A tapasztalatok és a műszaki fejlődés fényében a 10., 26., 28., 46., 48., 51., 55., 58., 59., 62., 79., 90., 106., 107., 110., 117., 121., 122., 128., 144., 148., 149., 150., 151. és 152. számú ENSZ-előírások által szabályozott egyes elemekkel vagy tulajdonságokkal kapcsolatos követelményeket módosítani kell vagy ki kell egészíteni. Ezenkívül módosítani kell a 3., 6. és 16. számú GTR bizonyos rendelkezéseit. Végül el kell fogadni az R.E.5 számú összevont határozat módosításait, valamint a 6. számú GTR módosításának kidolgozására és a DEVP-re vonatkozó új GTR kidolgozására irányuló engedélyezéseket.
- (8) A 29. munkacsoport ECE/TRANS/WP.29/2020/25 számú munkadokumentuma a 144. számú ENSZ-előírás (baleseti segélyhívó rendszerek) 2. kiegészítésére irányuló javaslatra vonatkozik, amely egyelőre nem bocsátható szavazásra a 29. munkacsoportban.
- (9) A 29. munkacsoport ECE/TRANS/WP.29/2020/2 számú munkadokumentuma a 9. számú ENSZ-előírás (háromkerékű járművek zajkibocsátása) 08-as módosítássorozatának 1. kiegészítésére irányuló javaslatra vonatkozik. Mivel az Unió nem alkalmazza a 9. számú ENSZ-előírás egységes rendelkezéseit, nincs szükség uniós álláspont kialakítására az ECE/TRANS/WP.29/2020/2 számú munkadokumentumban foglalt javaslattal kapcsolatban.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 29. munkacsoport 2020. március 10. és 12. között tartandó 180. ülészakán az Unió nevében képviselendő álláspont az, hogy az e határozat mellékletében felsorolt javaslatok mellett kell szavazni.

2. cikk

A 29. munkacsoport 2020. március 10. és 12. között tartandó 180. ülészakán az Unió nevében képviselendő álláspont az, hogy a 144. számú ENSZ-előírás 2. kiegészítésére (baleseti segélyhívó rendszerek, ECE/TRANS/WP.29/2020/25 számú munkadokumentum) irányuló javaslat ellen kell szavazni.

3. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2020. február 27-én.

a Tanács részéről
az elnök
D. HORVAT

^(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2007/46/EK irányelve (2007. szeptember 5.) a gépjárművek és pótkocsijai, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról („keretirányelv”) (HL L 263., 2007.10.9., 1. o.).

MELLÉKLET

Előírás száma	Napirendi pont címe	A dokumentum hivatkozási száma ⁽¹⁾
10.	Javaslat a 10. számú előírás (elektromágneses összeférhetőség) 06. módosítássorozatának 1. kiegészítésére	ECE/TRANS/WP.29/2020/30
26.	Javaslat a 26. számú ENSZ-előírás (személygépkocsik kiálló részei) 04. módosítássorozatára	ECE/TRANS/WP.29/2020/26
26.	Javaslat a 26. számú ENSZ-előírás (személygépkocsik kiálló részei) 03. módosítássorozatának 4. kiegészítésére	ECE/TRANS/WP.29/2020/15
28.	Javaslat a 28. számú előírás (hangjelző készülékek) eredeti módosítássorozatának 6. kiegészítésére	ECE/TRANS/WP.29/2020/3
46.	Javaslat a 46. számú ENSZ-előírás (közvetett látást biztosító eszközök) 04. módosítássorozatának 7. kiegészítésére	ECE/TRANS/WP.29/2020/16
46.	Javaslat a 46. számú ENSZ-előírás (közvetett látást biztosító eszközök) 04. módosítássorozatának 8. kiegészítésére	ECE/TRANS/WP.29/2020/17
48.	Javaslat a 48. számú ENSZ-előírás (világító- és fényjelző berendezések beépítése) új 07. módosítássorozatára	ECE/TRANS/WP.29/2020/36, WP.29-180-07
51.	Javaslat az 51. számú ENSZ-előírás (M és N kategóriájú járművek zajszintje) 03. módosítássorozatának 6. kiegészítésére	ECE/TRANS/WP.29/2020/4
55.	Javaslat az 55. számú ENSZ-előírás (mechanikus kapcsolószervezetek) 02. módosítássorozatára	ECE/TRANS/WP.29/2020/27
58.	Javaslat az 58. számú ENSZ-előírás (hátsó aláfutásgátlók) 03. módosítássorozatának 1. kiegészítésére	ECE/TRANS/WP.29/2020/19
59.	Javaslat az 59. számú ENSZ-előírás (csere-hangtompítórendszerek) új 03. módosítássorozatára	ECE/TRANS/WP.29/2020/7
62.	Javaslat a 62. számú ENSZ-előírás (lopásgátlók segédmotoros kerékpárok/motorkerékpárok részére) 01. módosítássorozatára	ECE/TRANS/WP.29/2020/28
79.	Javaslat a 79. számú ENSZ-előírás (kormányberendezés) 03. módosítássorozatának 2. kiegészítésére	ECE/TRANS/WP.29/2020/11
90.	Javaslat a 90. számú ENSZ-előírás (csere-fékegységek) 02. módosítássorozatának 5. kiegészítésére	ECE/TRANS/WP.29/2020/8
106.	Javaslat a 106. számú ENSZ-előírás (mezőgazdasági járművek gumibroncsai) eredeti módosítássorozatának 18. kiegészítésére	ECE/TRANS/WP.29/2020/5
107.	Javaslat a 107. számú ENSZ-előírás (M ₂ és M ₃ kategóriájú járművek) 06. módosítássorozatának 9. kiegészítésére	ECE/TRANS/WP.29/2020/12

Előírás száma	Napirendi pont címe	A dokumentum hivatkozási száma ⁽¹⁾
107.	Javaslat a 107. számú ENSZ-előírás (M ₂ és M ₃ kategóriájú járművek) 07. módosítássorozatának 4. kiegészítésére	ECE/TRANS/WP.29/2020/13
107.	Javaslat a 107. számú ENSZ-előírás (M ₂ és M ₃ kategóriájú járművek) 08. módosítássorozatának 3. kiegészítésére	ECE/TRANS/WP.29/2020/14
110.	Javaslat a 110. számú ENSZ-előírás (CNG- és LNG-üzemű járművek) 04. módosítássorozatának 1. kiegészítésére	ECE/TRANS/WP.29/2020/20
110.	Javaslat a 110. számú ENSZ-előírás (CNG- és LNG-üzemű járművek) 04. módosítássorozatának 2. kiegészítésére	ECE/TRANS/WP.29/2020/21
117.	Javaslat a 117. számú ENSZ-előírás (gumiabroncsok gördülési ellenállása, gördülési zaja és nedves tapadása) 02. módosítássorozatának 11. kiegészítésére	ECE/TRANS/WP.29/2020/6
121.	Javaslat a 121. számú ENSZ-előírás (kezelőszervek, visszajelző lámpák és kijelzők jelölése) 01. módosítássorozatának 4. kiegészítésére	ECE/TRANS/WP.29/2020/22
122.	Javaslat a 122. számú ENSZ-előírás (fűtési rendszerek) 6. kiegészítésére	ECE/TRANS/WP.29/2020/23
128.	Javaslat a 128. számú ENSZ-előírás eredeti változatának 10. kiegészítésére	ECE/TRANS/WP.29/2020/31
144.	Javaslat a 144. számú ENSZ-előírás (baleseti segélyhívó rendszerek) 1. kiegészítésére	ECE/TRANS/WP.29/2020/24
144.	Javaslat az 144. számú ENSZ-előírás (baleseti segélyhívó rendszerek) 01. módosítássorozatára	ECE/TRANS/WP.29/2020/29
148.	Javaslat a 148. számú ENSZ-előírás eredeti sorozatának 2. kiegészítésére (világító- és fényjelző berendezések, LSD)	ECE/TRANS/WP.29/2020/32
149.	Javaslat a 149. számú ENSZ-előírás (útmegvilágítási eszközök) eredeti sorozatának 2. kiegészítésére	ECE/TRANS/WP.29/2020/33
150.	Javaslat a 150. számú ENSZ-előírás (fényvisszaverő eszközök, RRD) eredeti sorozatának 2. kiegészítésére	ECE/TRANS/WP.29/2020/34
151.	Javaslat a 151. számú ENSZ-előírás (holttérfigyelő rendszerek, BSIS) 1. kiegészítésére	ECE/TRANS/WP.29/2020/18, WP.29-180-05
152.	Javaslat a 152. számú ENSZ-előírás (M ₁ és N ₁ kategóriájú járművek fejlett vészfékező rendszerei, AEBS) 1. kiegészítésére	ECE/TRANS/WP.29/2020/9
152.	Javaslat a 152. számú ENSZ-előírás (M ₁ és N ₁ kategóriájú járművek fejlett vészfékező rendszerei, AEBS) 01. módosítássorozatára	ECE/TRANS/WP.29/2020/10

⁽¹⁾ Az alábbi táblázatban említett dokumentumok az alábbi weboldalon érhetők el: <http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/gen2020.html>

Globális műszaki előírás (GTR) száma	Napirendi pont címe	A dokumentum hivatkozási száma
3.	Javaslat a 3. számú GTR (motorkerékpárok fékei) 4. módosítására Javaslat a 3. számú GTR (motorkerékpárok fékei) 4. módosítására vonatkozó műszaki jelentésre A 3. számú GTR módosításai kidolgozásának engedélyezése	ECE/TRANS/WP.29/2020/47 ECE/TRANS/WP.29/2020/48 ECE/TRANS/WP.29/AC.3/47
6.	Javaslat a 6. számú GTR (biztonsági üveg) 2. módosítására Javaslat a 6. számú GTR (biztonsági üveg) 2. módosítására vonatkozó műszaki jelentésre A 6. számú GTR módosításai kidolgozásának engedélyezése	ECE/TRANS/WP.29/2020/43 ECE/TRANS/WP.29/2020/44 ECE/TRANS/WP.29/AC.3/52
6.	Javaslat a 6. számú GTR (biztonsági üveg) 3. módosítására Javaslat a 6. számú GTR (biztonsági üveg) 3. módosítására vonatkozó műszaki jelentésre A 6. számú GTR módosítása kidolgozásának engedélyezése	ECE/TRANS/WP.29/2020/45 ECE/TRANS/WP.29/2020/46 ECE/TRANS/WP.29/AC.3/52
16.	Javaslat a 16. számú GTR (gumiabroncsok) 2. módosítására Javaslat a 16. számú GTR (gumiabroncsok) 2. módosítására vonatkozó műszaki jelentésre A 16. számú GTR módosításai kidolgozásának engedélyezése	ECE/TRANS/WP.29/2020/41 ECE/TRANS/WP.29/2020/42 ECE/TRANS/W- P.29/AC.3/48/Rev.1

Határozat száma	Napirendi pont címe	A dokumentum hivatkozási száma
R.E.5	Javaslat a fényforrás-kategóriákra vonatkozó egységes előírásokra vonatkozó összevont határozat (R.E.5) 5. módosítására	ECE/TRANS/WP.29/2020/37

Egyéb	Napirendi pont címe	A dokumentum hivatkozási száma
	A 6. számú GTR (biztonsági üveg) módosítása kidolgozásának engedélyezése	ECE/TRANS/WP.29/AC.3/55
	A DEVP-re vonatkozó új GTR kidolgozásának felülvizsgált engedélyezése	ECE/TRANS/W- P.29/AC.3/53/Rev.1

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU